

375

59

desembre 98/
febrer 99

LA MUNICIPAL

de Barcelona

Repensem
el que fem amb
els joves del
canvi de segle

La Casa de
l'Ardiaca, un pou
d'història

Josep Ribera,
director de la
Fundació CIDOB,
reflexiona sobre
la cooperació
internacional

Fem servir
paper reciclat!!

L'Ajuntament
davant els reptes
plantejats per
la Llei de Política
Lingüística

Recomanacions
per aplicar
la gestió de
la qualitat en
un ajuntament

El Projecte
"Sinatra", pont
d'aprenentatge
entre la ciutat
i Nova York

Associació
l'Angelote de
treballadors
i treballadores
municipals

Director

Toni Puig

Consell Assessor

Enric Casas, José Luis Giménez,
Mario Giménez, Pere Munuera,
Albert Serra, Carme Valls

Subdirector

Antoni Fernández

Editora

Clara Blanchar

Edita

Ajuntament de Barcelona

Autoedició, fotomecànica i impressió

Impremta Municipal. Exp.9878089
Dipòsit legal: B. 14.742-1990

Disseny gràfic

Ferran Cartes/Montse Plass

Maquetació

Impremta Municipal. Beatriz González

Fotografia

Oficina Tècnica d'Imatge, R. Escudé.

Col·laboren en aquest número

Maria José Abad, Ferran Agelet,
Esperança Álvarez, Lluïsa Andres,
Eduard Balsebre, Josep Cambay,
Àngels Campos, Eva Donat,
Rosa Maria Farga, Jordi Font,
Gemma Gàlvez, Teresa Gàmez,
Antoni Llagostera, Jordi López,
Liz Montfort, Pere Olazaguirre,
Isabel Pagès, Josep Pascual, Joan
Pedreny, Albert Pubill, Imma Puig,
Josep Puig, Francesc Ragués,
Manuel Rovira, Esther Sust,
Carme Turégano.

Adreça

Torre Jussana
Av. Cardenal Vidal i Barraquer, 30
08035 Barcelona
Tel. 93 407 10 22
Fax 93 407 11 97
http://www.bcn.es
e-mail: tjussana@lix.intercom.es

Sumari

Editorial

Barcelona en persona o el treball continuat
per a la ciutadania

5

Fets i projectes

Augmenta la recollida selectiva de paper, vidre i envasos
Fòrum Virtual, l'espai del 2004 a Internet
Pedres fogueres al Museu de Ceràmica
La integració laboral de les persones amb disminució
L'Alternativa'98, el festival de cine independent
Fotografies de la Barcelona de la República

6

Què fem

Serveis Generals

L'Ajuntament de Barcelona modernitza les Ordenances
Generals

8

Serveis Personals

Neix el primer Viver d'Entitats juvenils de Catalunya

9

Manteniment i serveis

Més verd, més reflexió, més participació i més oferta

10

Via pública

Plans d'Autoprotecció als edificis municipals

11

Urbanisme

Barcelona davant Collserola, l'actualitat d'un antic
debat urbà

12

Ciutat Vella

Els clubs de lectura a les biblioteques del districte

13

Eixample

Banc Solidari d'Intercanvi de Serveis

14

Sants-Montjuïc

El municipi cubà de Marianao ens espera

15

Les Corts

Els joves s'organitzen

16

Sarrià-Sant Gervasi

Campanya de recollida de la roba usada

17

Gràcia

L'associacionisme afavoreix el comerç

18

Horta-Guinardó

El comerç del districte es mou

19

Nou Barris

Dos nous consells per a la participació

20

Sant Andreu

Música i paraules, cicle cultural assequible

21

Sant Martí

Premis Sant Martí, un homenatge als ciutadans
del districte

22

Districte 11

La Festa del Districte 11

23

Reportatge

Repensem el que fem amb els joves del canvi de segle

24

Dossier

La Casa de l'Ardiaca, un pou d'història

27

Biblioteca

El 1999 qui és buròcrata no serveix per treballar
a l'administració pública!

35

Cartes de Serveis

Pla de Qualitat de l'Arxiu Municipal en els seus
catorze centres

36

Entrevista

Josep Ribera, director de la Fundació CIDOB

38

Sostenibilitat

Fem servir paper reciclat!!

42

Gestió pública

Recomanacions per aplicar la gestió de la qualitat
en un ajuntament

44

Barcelona activa

Cibernàrium, un multiespai telemàtic per al món
empresarial i professional

48

Turisme

El Projecte "Sinatra"

50

Convivència

Declaració municipal per la convivència i els drets
dels animals

52

Personal

L'Ajuntament davant els reptes plantejats
per la Llei de Política Lingüística

54

Amanida de notícies

Bon any i bona amanida!

56

Fantàstic!

Associació l'Angelote

58

Any Internacional
de les persones grans 1999

és
gran
ser
gran!

III congrés de la gent gran de Barcelona

Barcelona
Palau de Congressos
20 i 21 de gener de 1999

Convoca el Consell Assessor de la Gent Gran de Barcelona

**Gener,
un mes bàsic
per pensar
benestar
a la ciutat.
Segueix-ho!**

I Congrés de les dones de Barcelona

15 - 16 de gener de 1999

Palau de Congressos
Av. Reina M. Cristina s/n. Barcelona

Consell de les dones
de Barcelona

Qui som?

QUE EL **1999** SIGUI PER A TOTA L'ORGANITZACIÓ MUNICIPAL UN TEMPS DE TREBALL MARCAT PEL SERVEI A TOTA LA **CIUTADANIA DE BARCELONA** DES D'UNS SERVEIS DE QUALITAT, PERSONALITZATS, INNOVADORS I QUE FACILITIN CONSCIÈNCIA I ACCIÓ CÍVICA. TOTS I TOTES HO ACONSEGUIREM NO NOMÉS UNA MICA MÉS: UN MOLT DE MOLT! GRÀCIES. **I BON ANY DE FEINA ENTUSIASTA.**

La MUNICIPAL

Barcelona en persona o el treball continuat per a la ciutadania

Editorial

R. ESCUDÉ

La ciutat de les pedres només té interès, només és vivible amb qualitat, quan l'habita ciutadania amb qualitat de vida: persones solidàries, amb salut, amb ocupació, amb educació, amb cultura, amb cases dignes, amb mobilitat, amb esports... I, tot això, tots aquests serveis, a l'abast de tothom.

L'exposició *Barcelona en persona*, fruit del treball dels treballadors i treballadores de la casa, ha mostrat que Barcelona disposa d'un *model social* poc conegut en la seva globalitat, poc airejat com a aportació genuïna de la ciutat en el treball per la Barcelona de tots i totes durant aquests darrers vint anys. Barcelona és coneguda, comentada, per la seva arquitectura i urbanisme. Pel seu vestit. I menys pels que porten el vestit: els estils de vida de la ciutadania.

Però aquests estils es noten a la ciutat. Pregunteu-ho a qui ens visita: s'enamoren de l'ànima cívica, de la vitalitat de la ciutadania, de l'aire de gent que s'hi respira, de l'equilibri inestable en la igualtat dels ciutadans i ciutadanes... I pregunteu-ho als barcelonins i barcelonines: la valoració dels estils de vida social/cultural de la ciutat és alta.

Amb *Barcelona en persona* la ciutadania i la pròpia organització municipal, ha evidenciat amb més força, amb fets i amb discurs ordenat, les línies de fons del *model social* de la ciutat. Un model que té per característiques la dimensió relacional: Barcelona la construïm i sostenim, en la seva qualitat de vida oberta i canviant, no només l'Ajuntament: a l'Ajuntament no fem —és clar i molt—, però en relació de complicitat creixent amb la mateixa ciutadania, amb les seves organitzacions associatives i empresarials, i amb les altres administracions. Aquesta dimensió de col·laboració continuada creixerà i marcarà sistemes de producció de serveis, sistemes de planificació i avaluació...

Ens demana —i ens demanarà amb més força a tots els equips de la casa— capacitats relacionals, de treball en xarxes interorganitzatives.

Una altra de les línies de força és la cohesió social explícita: volem i treballem per una ciutat que garanteixi la igualtat d'oportunitats, la reducció de les desigualtats, que faci impossible l'exclusió social, que faciliti benestar per a tothom. Una ciutat que sap combinar progrés econòmic i desenvolupament social. Una ciutat, en definitiva, viva i solidària.

Hem, tots i totes, de ser capaços d'explicar més i millor des dels serveis, des de la comunicació, des de la política, tot això. Perquè és el que fem. Perquè és la ciutat que tenim i volem. És la ciutat que la ciutadania desitja. Ara. I pel demà de la seva vida.

El discurs de la qualitat de vida, tan en boca de tothom, hem de ser capaços d'omplir-lo de contingut. De fets. Els tenim: els hem mostrat a *Barcelona en persona*. Cal, ara i només, que l'exposició marqui un punt d'embranchada per explicar i comprendre la ciutat com a espai esplèndidament urbanitzat i amb vida esplèndidament qualificada.

En el nou any que ara comença, treballarem per tot això.

La MUNICIPAL

Augmenta la recollida selectiva de paper, vidre i envasos

La quantitat de paper-cartró recollida a la ciutat des de l'1 de gener fins el 31 d'agost passat, ha estat de gairebé 10.000 tones, 382 tones més que en tot l'any passat. Aquestes dades suposen un augment del 73% respecte l'any passat.

Aquestes xifres són molt importants, ja que el paper-cartró representa un terç del pes total dels residus recollits i pot arribar a constituir el 60% del seu volum.

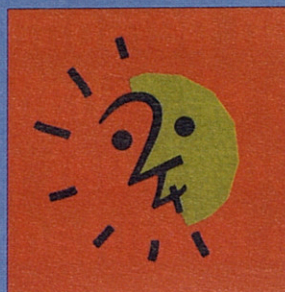
Aquest augment en la recollida de paper-cartró es correspon d'una manera bastant directa amb l'augment de punts de Brossa Neta —els tres iglús de recollida selectiva de vidre, paper-cartró i envasos— que a finals de 1997 era de 997 punts i actualment n'hi ha 1.300.

L'únic retrocés ha estat la disminució d'un 0,6% en la recollida domiciliària —22.000 contenidors verds.

Pel que fa a la recollida selectiva de vidre i envasos que es fa a Barcelona les xifres també han augmentat durant aquests primers 8 mesos.

En el cas de vidre, la recollida selectiva ha augmentat un 11% respecte el mateix període de l'any passat, i s'han assolit les 8.156 tones. Durant tot l'any 1997 es van recollir 9.568 tones.

També ha augmentat la recollida d'envasos, en concret, un 36% respecte el mateix període de l'any passat, fins assolir les 2.990 tones, xifra que s'acosta molt al total recollit el 1997, 3.146 tones.

Fòrum Virtual, l'espai del 2004 a Internet

El Fòrum Virtual, que és ja el Fòrum Universal de les Cultures Barcelona 2004 a l'espai telemàtic, es troba a la xarxa Internet des del 19 de setembre.

La finalitat del Fòrum Virtual és aconseguir la participació de persones, organitzacions, empreses, institucions, ONGs i tota mena de comunitats d'arreu del món en el Fòrum, tant en el procés de preparació de l'esdeveniment com en la seva celebració l'any 2004.

Tot i que avui es fa difícil saber com serà la xarxa telemàtica que relligarà el món el 2004 i, per tant, com serà el Fòrum Virtual d'aquí a sis anys, l'organització del Fòrum ha cregut important posar-lo en marxa ara per tal d'assegurar el seu funcionament i el seu impacte participatiu en el moment més àlgid de l'esdeveniment. Fins el 2004, el Fòrum Virtual s'ha de convertir en el principal vehicle de participació del Fòrum Universal de les Cultures facilitant la intervenció de comunitats i persones en el procés de definició de l'esdeveniment, així com la impulsió de projectes a celebrar abans de l'any 2004.

Fins al mes de gener de 1999 el Fòrum Virtual està organitzat com una web i té tres grans blocs: els serveis d'informació corporativa, una explicació sobre el Fòrum Universal i el Fòrum Virtual; els serveis de participació, amb un banc de propostes; i els serveis d'interacció. Tot això, a www.barcelona2004.org

Pedres fogueres al Museu de Ceràmica

El Museu de Ceràmica presenta l'exposició temporal "Pedra foguera", del ceramista Claudi Casanovas. L'exposició mostra disset grans peces de la seva última producció que prèviament s'han exhibit al Het-chens Keramikumuseum de Düsseldorf, al Keramilmuseet Grimmerhus de Middelfart, al Musée d'Art Contemporain de Dunkerque i acaben el seu periple al Museu de Ceràmica, que té la seu al Palau Reial de Pedralbes.

Claudi Casanovas viu i treballa a Olot, en plena natura. Les seves peces, tal com la natura volcànica que l'envolta són producte de la força del foc. No del foc que arrasa i mata, sinó del que convulsiona, transforma i produeix energia. El resultat són unes peces que ens trasbalsen i emocionen per la seva rotunditat. Semblen producte d'una natura sense contaminar, primigènia i original.

Aquestes sensacions de retrobament amb els orígens, d'allunyament abismal de la ceràmica més corrent —de plats i gerros, per entendre'ns— són segurament la clau de l'èxit, de la comprensió immediata, de l'acceptació d'aquestes obres per part del públic. Ens sorprenen per la seva força i originalitat i ens captiven posant-nos en contacte amb tot allò que ens uneix amb els nostres propis orígens, final i començament que ens trasbalsa per la seva autenticitat i per la seva bellesa.

Fins el 31 de gener, al Museu de Ceràmica.

La integració laboral de les persones amb disminució

L'Institut Municipal de Persones amb Disminució (IMD) de l'Ajuntament de Barcelona té l'objectiu de promoure la integració social de persones amb disminucions, partint dels propis principis de normalització dels serveis i del reconeixement del dret a la diferència.

L'experiència acumulada per l'IMD ha permès veure clarament que la integració social plena de les persones amb disminucions passa necessàriament per l'accés al món del treball i per la seva inserció laboral a les empreses. El treball possibilita el desenvolupament de les potencialitats pròpies a tots els nivells: personalitat, autonomia personal, independència econòmica, relacions socials, separació de la llar familiar...

Per totes aquestes raons s'ha posat en marxa el nou Pla d'Inserció Laboral de Treballadors i treballadores amb Disminució (PILTAD), que té per objectius facilitar l'aproximació entre les necessitats de les empreses i les de les persones amb discapacitats per tal d'instrumentar programes d'acció que tinguin per finalitat aconseguir la igualtat real d'oportunitats de les persones amb disminució i resultin beneficiosos socialment i econòmicament per a tots els agents implicats: empreses i treballadors.

En el cas de l'IMD, es tracta de convertir-lo en un agent de referència obligada tant per a les empreses com per a organitzacions no lucratives en el camp de la col·laboració mútua per a la igualtat d'oportunitats de les persones amb disminució i altres col·lectius de difícil inserció.

L'Alternativa'98, el festival de cine independent

Últimament, els festivals de cinema semblen bolets, se celebren en un munt de ciutats i pràcticament en qualsevol mes de l'any. Però L'Alternativa, el Festival Internacional de Cinema Independent de Barcelona ja fa cinc anys que se celebra, durant una setmana, a la nostra ciutat.

L'edició d'enguany, del 20 al 28 de novembre, ha estat la cinquena organitzada per La Fàbrica de Cinema Alternatiu, fundada el maig de 1994. El projecte va néixer com una mostra del cinema més difícil de veure, el que rarament arriba a les cartelleres, i poc a poc s'ha convertit en el Festival més rellevant de Barcelona.

L'Alternativa 98 ha ampliat el camp cinematogràfic d'"alternatiu" a "independent", sempre en termes d'"obra arriscada, al marge dels grans canals de distribució".

Les quatre seccions oficials del festival de 1998 han estat Llargmetratges, Curtmetratges, Cinema d'Animació i Documental. Un total de 80 pel·lícules seleccionades entre les 800 que es van presentar. Paral·lelament a aquestes seccions oficials se n'han presentat 10 de no competitives que han donat resposta a les diverses mirades possibles al voltant del cinema independent. També formen part del Festival el Mercat de L'Alternativa, un espai on els distribuïdors de cinema independent tenen l'oportunitat d'adquirir pel·lícules, i taules rodones i xerrades.

Un any més, L'Alternativa ha estat un èxit de públic, amb més de 11.000 entrades venudes durant tota la setmana del Festival.

Fotografies de la Barcelona de la República

Durant molts anys Margaret Michaelis (Àustria 1902-Austràlia 1985) ha viscut en l'anonimat per a la majoria dels coneixedors i estudiosos de la fotografia, l'arquitectura i l'avantguarda, ben al contrari que les seves fotografies. Tot i haver desenvolupat una part del seu treball a la ciutat de Barcelona durant el període republicà, el nom de la fotògrafa no apareix a cap dels registres històrics de la ciutat.

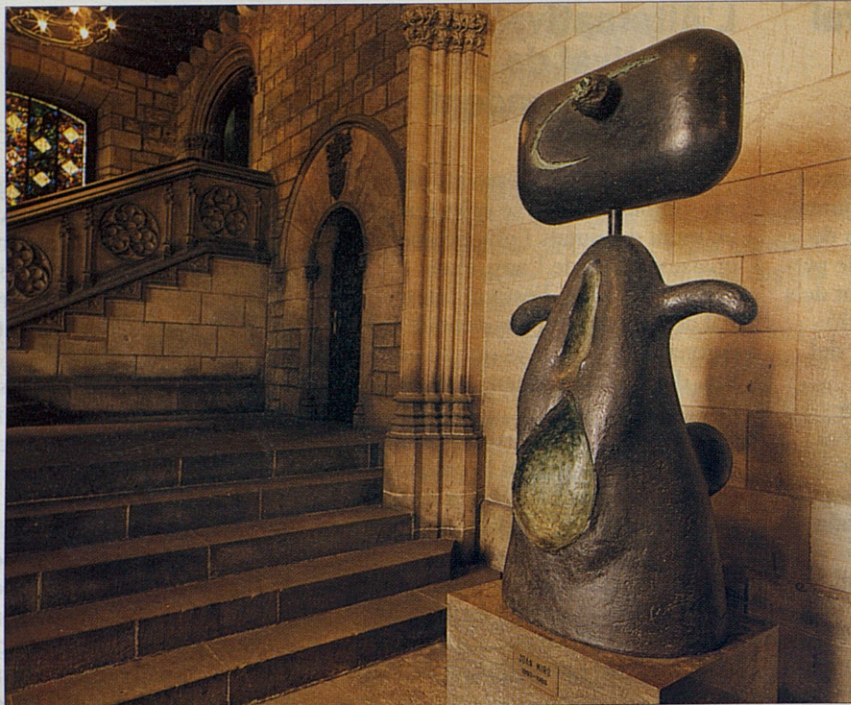
L'exposició "Margaret Michaelis: fotografia, avantguarda i política a la Barcelona de la República" intenta rescatar l'obra i la personalitat de l'autora de l'injust oblit a què l'han conduït, possiblement, els avatars de la història d'Espanya i els de la pròpia història personal d'aquesta fotògrafa austríaca que va saber imprimir un segell de modernitat a totes les seves fotografies.

La primera exposició retrospectiva sobre Margaret Michaelis a Espanya, recentment presentada a València, ha estat coproduïda per l'Institut Valencià d'Art Modern, l'IVAM, i el Centre de Cultura Contemporània de Barcelona, CCCB. L'exposició, situada dins del marc històric de l'avantguarda europea, presenta el treball de la fotògrafa austríaca en el seu període barceloní (1932-1937), amb una atenció especial a les seves visions del Barri Xinès, a la seva col·laboració amb el grup d'arquitectes d'avantguarda, GATPAC, i als seus reportatges elaborats pel Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya als inicis de la Guerra Civil Espanyola.

Al CCCB del 19 de gener al 7 de març de 1999.

L'Ajuntament de Barcelona modernitza les Ordenances Generals

Què fem / Serveis Generals

F. ONTAÑON

El consell plenari del divendres 27 de novembre va aprovar amb caràcter definitiu les dues noves Ordenances Municipals referents a la circulació de vianants i vehicles i a l'ús de les vies i els espais públics de Barcelona, i van rebre aprovació inicial unes altres dues relatives al medi ambient urbà de Barcelona i als usos del paisatge urbà. Aquestes quatre ordenances, més unes altres tres d'índole singular, són fruit de la refosa de les vigents fins ara, després d'haver estat sotmeses a un intens treball d'actualització i simplificació.

L'Ajuntament de Barcelona tenia una assignatura pendent amb els seus ciutadans: una normativa adaptada als nous temps. Unes ordenances municipals que contemplessin qüestions tan fonamentals com ara l'augment del parc automobilístic, paral·lel al creixement econòmic, amb el consegüent problema de trànsit i de la manca de places d'aparcament. Que reflectis-

sin el deure moral amb les generacions futures que implica mantenir la sostenibilitat en una ciutat desenvolupada, evitant la degradació ambiental i el consum descontrolat de recursos no reproduïbles, sense oblidar el control de l'impacte paisatgístic. Que, pel que fa a l'ús de les vies i els espais públics de Barcelona, eliminessin, per exemple, les referències a la vagància i la possibilitat d'impedir l'entrada a les persones sospitoses de mendicitat, actualment regulades en les OVPV de 1964, i protegeixin la llibertat dels ciutadans, posant de manifest l'esperit tolerant que sempre ha estat una característica de la nostra ciutat. Unes ordenances, en definitiva, amb la vista posada en la Barcelona del segle XXI.

En l'actualitat regeixen en el municipi de Barcelona 47 ordenances. La seva regulació actual planteja una sèrie de problemes com ara la repetició de normatives sobre una

mateixa matèria o l'existència d'articles ja derogats per lleis o reglaments estatals o autonòmics posteriors, entre d'altres. Això comporta una inseguretat jurídica que afecta especialment els ciutadans, a més de dificultar la seva aplicació per part dels gestors públics.

Al projecte de les noves ordenances hi ha una aposta clara per la simplificació, mitjançant la refosa de les antigues, harmonitzant els seus continguts i simplificant les actuals regulacions. Es tracta de millorar la sistemàtica i unificar el lèxic, així com d'actualitzar les cites normatives i d'adaptar-les al vigent ordenament jurídic comunitari, estatal i autonòmic, amb l'objectiu d'aconseguir una major economia de procediments, agrupant i homogeneïtzant els tràmits. El camí és clar: utilitzar una redacció i un llenguatge fàcil i abastable pels ciutadans, ja que una de les principals condicions de les normes jurídiques en el marc d'un Estat de Dret és la comprensió per part dels seus destinataris.

La complexitat de la refosa, donat el volum de les ordenances en vigor fins ara, planteja com a millor l'opció d'agrupar-les en quatre grans blocs: L'Ordenança de la Seguretat Vial i del Tràfic Urbans, l'Ordenança sobre l'Ús de les Vies i Espais Públics, l'Ordenança del Medi Ambient i l'Ordenança del Paisatge Urbà. Les Ordenances Industrials, així com la resta de difícil agrupació, com ara la de cementiris i serveis funeraris, no seran objecte de refosa.

Com a resum, per mitjà d'aquesta nova legislació municipal hem assolit tres fites incontestables a les ciutats enteses democràticament: propiciar i respectar la llibertat dels ciutadans i ciutadanes, fomentar la convivència i definir amb més claredat les atribucions de l'autoritat pública.

Gerència dels Serveis Generals

La MUNICIPAL

Neix el primer Viver d'Entitats juvenils de Catalunya

Què fem / Serveis Personals

L'àmbit de l'associacionisme juvenil és força canviant, les entitats que avui existeixen deixen de fer-ho al cap de poc temps, per tornar-ne a néixer de noves. Una inestabilitat que molts cops ve provocada per les nombroses dificultats que han d'afrontar les entitats a l'hora de desenvolupar les seves iniciatives. Conscients d'aquest fet el Consell de la Joventut de Barcelona (CJB) hem posat en marxa, el mes de novembre, el Viver d'Entitats, el primer projecte de suport integral a les associacions juvenils que té com objecte facilitar la construcció i consolidació dels grups de joves i entitats juvenils de Barcelona per tal que, en un període de cinc anys, esdevinguin associacions autosuficients.

Des del Consell de la Joventut de Barcelona (CJB) hem endegat un nou projecte que aporta les eines necessàries per fer créixer i consolidar el teixit associatiu de la ciutat. I ho hem fet a través del Casal d'Associacions Juvenils de Barcelona (CAJB), equipament que, des del 1994, treballa per la formació, desenvolupament i coneixement dels grups de joves posant al seu abast tota una sèrie de recursos i serveis: punt d'informació i documentació,

oficina de relacions internacionals i cooperació, agència de comunicació, assessorament fiscal, comptable i jurídic, lloguer d'espais...

El Viver d'Entitats complementa les assessories i serveis que ja s'ofereixen des del Casal i alhora incorpora dos elements clau: l'assessorament continu d'un tutor experimentat en el món associatiu juvenil i el seguiment d'un Pla de Desenvolupament que cada associació ha d'assolir per tal d'esdevenir autosuficient. Pel que fa als espais, amb el Viver les entitats seguiran disposant dels despatxos del Casal d'Associacions i podran gaudir al mateix temps dels locals del carrer Princesa, 6, propietat del CJB, que tenen una capacitat per a set entitats en despatxos exclusius.

Actualment existeixen diferents tipus de serveis que solucionen en part el problema de la manca d'espais de les entitats. Ens referim, per exemple, als centres cívics i altres espais d'ús comú en els barris que generalment suposen un ajut puntual i específic per les associacions. També es pot comptar amb els Hotels d'Entitats del Departament de Benestar Social. O sense anar més lluny, el servei de lloguer

de despatxos per a entitats juvenils que disposa el Casal d'Associacions Juvenils de Barcelona.

El Viver d'Entitats però, vol anar més enllà i ser una alternativa diferent i original a totes les esmentades, posant l'accent en el fet específicament juvenil i oferint un suport integral a les associacions. El projecte es dirigeix a tots aquells grups de joves constituïts o no en associació però amb voluntat de ser-ho que pretenen estructurar un projecte entorn d'una idea amb projecció de futur clara. La finalitat última del projecte es aconseguir que les entitats arribin a funcionar de manera autònoma i sense dependre de cap altre organisme. D'aquí que el Viver tingui un caràcter temporal —l'associació té un termini de 5 anys per funcionar autònomament— i concebi el lloguer d'espais com un mitjà cap a un projecte major i no com una finalitat en sí mateix.

El projecte és una iniciativa del Consell de la Joventut de Barcelona (CJB) amb el suport de l'Ajuntament i la col·laboració de la Generalitat de Catalunya.

Consell de la Joventut de Barcelona

Més verd, més reflexió, més participació i més oferta

Què fem / Manteniment i serveis

L'Institut Municipal de Parcs i Jardins ha endegat una campanya sota el títol "Els parcs donen molt". L'objectiu d'aquesta campanya és donar a conèixer la política municipal d'espais verds. El compromís, explicitat per l'alcalde Joan Clos, és assolir els 150.000 arbres d'alineació i remodelar o crear uns 100 espais a tota la ciutat abans de les properes eleccions.

La campanya "Els parcs donen molt" vol incidir en quatre aspectes molt concrets: més verd, més reflexió, més participació i més oferta.

El primer dels aspectes té un clar objectiu: a finals de 1997 hi havia a Barcelona uns 144.598 arbres d'alineació i s'havien plantat uns 2.000 exemplars nous. L'objectiu és assolir els 150.000 arbres d'alineació abans de l'estiu de 1999. I si Barcelona té en els arbres d'alineació una de les seves particularitats més destacables, es pretén reforçar encara més aquesta situació de lideratge internacional. A aquest objectiu cal afegir el programa "Cent jardins als

barris" que vol augmentar de manera molt significativa espais verds distribuïts per tota la ciutat.

Que existeix una clara preocupació ciutadana pels espais verds i el patrimoni vegetal és molt clar, però mai està de més que tot el col·lectiu tècnic i científic participi en les línies de gestió i en cadascuna de les accions dissenyades des de l'Ajuntament de Barcelona. Un exemple d'aquesta voluntat va ser el debat amb reconeguts especialistes que va servir de presentació a l'estudi sobre l'arbrat de l'Eixample, un pla d'actuació que té com a horitzó l'any 2025 i que pretén diversificar l'actual monocultiu de la zona.

La participació ciutadana és una de les característiques més lloables de la nostra ciutat. Per això, la voluntat municipal és involucrar al ciutadà en la gestió de les zones verdes. Més enllà d'augmentar la participació i l'actiuat de les entitats de recolzament existents, s'han planificat quatre festes relacionades amb cada estació de l'any. Aquest any,

a la ja tradicional Festa de la Primavera, s'ha unit la Festa de la Tardor, que s'ha centrat en la divulgació del compostatge al parcs, una iniciativa en la que poden participar els veïns dels parcs on s'efectuen aquestes actuacions.

La intenció de Parcs i Jardins amb la campanya "Els parcs donen per molt" és també mostrar les variades possibilitats que ofereixen els parcs i jardins com a sales d'exposició, itineraris botànics, museus a l'aire lliure, etc. Tot plegat, suportat per publicacions específiques sobre els aspectes històrics, botànics i lúdics dels espais i patrimoni verd de Barcelona.

Antoni Llagostera
Manteniment i Serveis

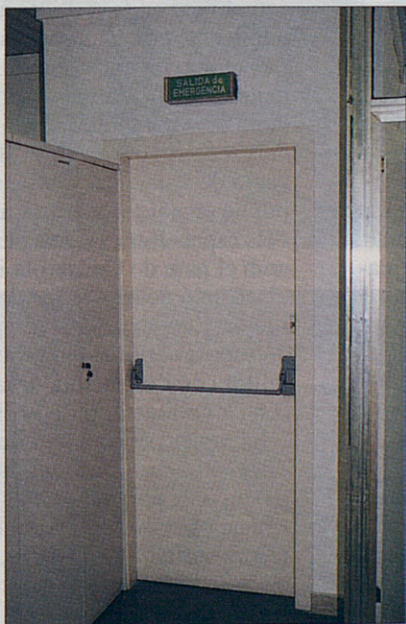
La MUNICIPAL

Plans d'Autoprotecció als edificis municipals

Què fem/ Via Pública

R. ESCUDÉ

R. ESCUDÉ

Ha estat durant els últims anys que en l'actuació contra els sinistres s'ha posat un èmfasi especial en els diferents aspectes relacionats amb la seva prevenció. Alguns ajuntaments, com el de Barcelona, han estat pioners en aquest canvi de mentalitat. Actualment ja no és suficient creure que la millor intervenció és aquella que arriba ràpidament al lloc dels fets i domina l'emergència en breu temps, sinó aquella que preveu què cal fer per evitar que un sinistre es produeixi.

Barcelona va redactar la primera Ordenança l'any 1974, sense marc estatal, en la que es feia referència a les normes constructives dels edificis per a la prevenció d'incendis. Posteriorment, basant-se en aquesta primera, l'Estat va dictar la Norma Bàsica de l'Edificació el 1982.

Des de juliol de 1997 disposem d'una nova Ordenança de Condicions de Protecció Contra Incendis, en la que destaquem com a novetós l'ampliació de l'àmbit d'aplicació a projectes d'urbanització tant públics com privats, l'establiment dels supòsits d'intervenció del Servei de Bombers per mitjà d'un informe preceptiu i la possibilitat d'emetre un informe de consulta prèvia a la sol·licitud formal de la llicència d'obres.

Així, podem establir que una bona prevenció passa per tres nivells bàsics: les lleis i normes que estableixen les obligacions que s'han de complir, primerament. En segon lloc, la tècnica o la investigació, que permet aportar nous materials o nous sistemes atenuants dels sinistres. I en tercer lloc, la informació, és a dir, conèixer i saber actuar davant una emergència de forma correcta. És en aquest aspecte en el que tots hi estem implicats.

L'Ajuntament, en el marc de la Llei de Prevenció de Riscos Laborals, està actualitzant els plans d'autoprotecció en edificis municipals. Hi ha 23 plans d'autoprotecció

en marxa i 6 més estan en procés de revisió, coordinats tots ells pel Servei de Prevenció de Bombers.

Dels edificis municipals més representatius podem citar, per exemple, l'edifici "Novíssim" de la plaça Sant Miquel, les diferents unitats territorials de la Guàrdia Urbana, el Centre de Glòries, les seus dels districtes, el centre cívic de Can Felipa o l'edifici d'Estadística de Portal de l'Àngel on hi ha Via Pública.

Fonamentalment, l'objectiu d'un pla d'autoprotecció és sentir-se protegit davant una situació de risc. Però també es pretén que coneguem millor l'espai pel qual ens movem, esbrinar quines són les possibles situacions de risc i com ens hem d'organitzar davant una emergència: de quins mitjans preventius disposem i la seva correcta utilització.

Tot això amb la finalitat de garantir que davant una situació de risc, l'actuació de tothom serà la correcta i evitarà que no es produeixin efectes no desitjats. Si acceptem que l'autoprotecció és seguretat, hem de reconèixer la necessitat de l'existència d'un pla d'autoprotecció, a la vegada que hem de cercar els mecanismes per trametre aquesta idea a tothom i així garantir la seva acceptació i continuïtat al llarg del temps.

Cal que el conjunt d'implicats en la posta en marxa del pla, adquireixi consciència de grup i redacti el seu pla d'autoprotecció.

En definitiva, cada ú de nosaltres, en la mesura que ens sigui possible, tenim la responsabilitat, pel bé general, de ser els experts en seguretat al nostre lloc de treball.

Joan Pedreny
Divisió de Prevenció

Barcelona davant Collserola, l'actualitat d'un antic debat urbà

Què fem / Urbanisme

El territori que compona els contraforts de la serra de Collserola i les seves vores urbanes està configurat com un espai no homogeni, amb diferents assentaments ocupant les valls urbanitzades, que penetren des de la ciutat i que s'alternen amb els contraforts que devallen de la serra i que mantenen un marcat caràcter forestal. Ens trobem davant d'una àrea inacabada on resten per consolidar quantioses àrees amb previsions urbanístiques diverses que inclouen des de zones edificables fins a noves i extenses àrees d'equipaments. A grans trets i solament en el tram comprès entre l'avinguda Diagonal i la plaça d'Alfons Comín, aquests sòls suposen unes 63 hectàrees de terreny per consolidar. Aquests sòls constitueixen, per tant, una de les darreres reserves de sòl de la ciutat que han de permetre definir aquest límit urbà com espai de transició cap al parc forestal de Collserola.

Avui aquest gran espai que ocupa part dels districtes de les Corts, Sarrià-Sant Gervasi, Gràcia, Horta i Nou Barris és molt més comprensible per un gran nombre de persones

que el recorren gràcies a la nova accessibilitat del sector. No sempre ha estat així.

L'aprovació del Pla Especial d'Ordenació i de Protecció del Medi Natural del Parc de Collserola va suposar un nou marc de referència en el tractament del medi natural proper a la ronda i ha plantejat en els espais de contacte amb la ciutat, tot un conjunt de recomanacions i propostes que incideixen en el planejament vigent i que cal avaluar la seva conveniència o no en el context d'un estudi general.

D'altra banda, l'execució de la Ronda de Dalt, va fer també evidents tot un seguit de desajustos urbanístics al llarg dels espais immediats al seu traçat que actualment s'estan analitzant. Integren aquest apartat peces de zones verdes vinculades a la vialitat prevista o edificis de notable valor Patrimonial i Cultural que van ser beneficiaris per un projecte vial respectuós, però que no han vist canviada la seva situació urbanística des d'aleshores. La modificació del Pla General en aquest àmbit permetrà, alhora, donar una solució als prop de 200 habitat-

ges afectats per la vialitat prevista pel Pla General Metropolità, o per la pròpia delimitació del parc forestal.

Des de la Direcció de Serveis de Planejament estem definint un marc urbanístic que reguli el procés de consolidació urbà en tota la franja que té contacte amb la serra de Collserola. Una de les primeres iniciatives endegades, i que aquest document ha facilitat, ha estat l'adquisició per part de l'Ajuntament d'una part del sostre edificable previst en la promoció residencial del sector de Torre Vilana. En el mateix sentit també s'estan reordenant algunes propostes de noves zones residencials en curs, per tal d'integrar-les dins les valls i en les cotes més baixes. Això evitarà els impactes visuals sobre els contraforts i sobre les zones més sensibles des del punt de vista paisatgístic.

El document de planejament, actualment en fase d'informació pública, té com a objectius específics el màxim ajust possible del planejament a la realitat urbana actual, la millora del model viari i del traçat dels recorreguts de vores, l'optimització dels sistemes de transport públic en aquest sector, l'articulació dels espais lliures i dels parcs urbans amb el parc de Collserola i la millor disposició del sostre residencial del sector. El compliment d'aquests ha de suposar al final del procés, la millora de l'estructura urbanística d'un ampli territori de la ciutat i el reforçament del conjunt dels Parcs de les Rondes i, per tant, una ocasió inequívoca per compensar anteriors actuacions poc respectuoses amb un recurs veritablement escàs a l'entorn de la ciutat com és el medi natural.

Francesc Ragués Muñarch
Direcció de Serveis de Planejament

Els clubs de lectura a les biblioteques del districte

Què fem / Ciutat Vella

FOTOS: R. ESCUDÉ

La biblioteca Francesca Bonnemaison ha estat la impulsora dels Clubs de Lectura que han adoptat cinc biblioteques públiques de Barcelona, dues d'elles del districte de Ciutat Vella: la biblioteca Sant Pau i Santa Creu, al carrer de l'Hospital número 56, i l'esmentada biblioteca Francesca Bonnemaison, al carrer de Sant Pere més Baix, 7.

Aquest projecte té com a objectiu aconseguir formar una gran "xarxa de clubs de lectura" a la ciutat de Barcelona.

Tenint com a base les funcions de la biblioteca pública del "Manifest sobre la biblioteca pública" de la UNESCO, la biblioteca Francesca Bonnemaison va proposar atraure els sectors de la població adulta creant un club de lectura tal i com s'havia fet a les biblioteques de Badalona, la biblioteca de Granollers i les biblioteques de Castelldefels, Cerdanyola del Vallès i Martorell, entre altres. El programa es va iniciar a la biblioteca Francesca Bonnemaison, amb un primer lot de llibres cedit per la biblioteca Can Casacuberta de Badalona i amb la col·laboració d'una bibliotecària voluntària. Actualment s'ha pogut engagar a la resta de biblioteques gràcies a una subvenció de l'ICUB de dos milions de pessetes.

El Club de Lectura el formen lectors i lectores —un màxim de 30— que llegeixen un llibre al mateix temps, deixat en préstec per la biblioteca, per després comentar-lo entre tots. El grup es reuneix un cop al mes per comentar l'obra, una vegada finalitzada la seva lectura. Segons les experiències portades a terme a altres ciutats, aquesta activitat, a més de fer llegir més i millor, també ha proporcionat un punt de trobada i de relació amb altres persones amb les mateixes inquietuds culturals, cosa que també s'espera a Barcelona. La participació en l'activitat és totalment gratuïta i voluntària.

El Club de Lectura està pensat per a persones amb ganes de llegir, però també de fer amics i xerrar amb l'excusa d'una lectura interessant. Es dona prioritat als residents i treballadors del districte de cada biblioteca i que no siguin actualment lectors o lectores de la biblioteca, per promocionar l'ús de la biblioteca i donar-la a conèixer com a equipament cultural, i crear un punt de trobada per als membres del club.

Actualment, hi ha un grup en funcionament a la biblioteca de Sant Pau, que ja està ple, i a la biblioteca Francesca Bonnemaison hi ha dos grups, un de ple i l'altre que encara acull lectors. Entre les lectures que s'han fet fins ara, hi ha *La Metamorfosi* de F. Kafka, *Un Mundo Feliz*, de A. Huxley, o *Wilt*, de T. Sharpe.

Per participar-hi cal presentar la fitxa d'inscripció emplenada —la lliuren a les biblioteques i a l'oficina d'informació de l'ICUB, La Rambla, 99—, i més endavant la biblioteca es posarà en contacte per a la primera trobada. En la butlleta es demanen dades personals, el tipus de lectura que interessa, i els horaris de tarda disponibles, per tal de fer els grups a mida dels sol·licitants.

Eva Donat
Districte de Ciutat Vella

Banc Solidari d'Intercanvi de Serveis

Què fem / Eixample

El Banc d'Intercanvi de Serveis de l'Associació de Veïns i Veïnes de l'Esquerra de l'Eixample, rep el suport del Centre de Serveis Socials del barri, d'acord a la voluntat dels Serveis Personals del districte de promoure el treball social amb la comunitat i la xarxa d'entitats del territori.

A través d'aquesta col·laboració s'intenta que la iniciativa sigui més valorada i utilitzada pels veïns i veïnes, ja que s'entén que és una eina molt positiva per incrementar i reforçar un recurs solidari entre els ciutadans.

Aquest projecte es va iniciar a l'any 1990 per voluntat d'un grup de persones de l'associació de veïns i veïnes. Intenta donar resposta a la falta de relacions d'ajuda i veïnatge entre les persones que viuen al barri, mitjançant l'intercanvi de serveis. Si algun veí o veïna disposa d'una hora o més lliure al dia, a la setmana, etc... pot dedicar-la a ajudar a una altra persona, oferint el que sap fer i alhora demanar si necessita alguna cosa. També es contempla la possibilitat de donar serveis a persones que no poden oferir res i crear així un banc solidari.

Els serveis són de tota mena: fer companyia a una persona gran, ajudar a fer un trasllat, regar les plantes a un veí absent, passejar el gos si l'amo està malalt, ocupar-se d'algú que no es pot valer per ell mateix, oferir conversa, companyia a una persona, etc.

El passat dia 1 d'octubre es va fer el relançament del Banc d'Intercanvi i Serveis amb un acte públic dins del marc de la Festa Major del Barri a l'Annex de la Casa Golferichs. Així mateix es va instal·lar una exposició que recull material històric divulgatiu del Banc, anomenada "...9 anys de solidaritat... i avui continuem".

La valoració, a hores d'ara, és positiva. S'ha obert una via fluida de

Fer bricolatges.
Transportar objectes.

Regar les plantes o
ocupar-se d'animals
domèstics d'un veí absent.

Deixar eines, objectes;
donar informació i
assessorament.

Ocupar-se d'algú que no
es pot valer. Oferir
conversa, companyia.

Ensenyar informàtica.
Passar escrits al PC.

Fer classes, impartir
coneixements, oficis.

cooperació amb l'Associació de Veïns i Veïnes de l'Esquerra de l'Eixample i els Serveis Socials.

Aquesta col·laboració és, per tant, satisfactòria per a tothom i, el que és més important, beneficia al barri de l'Esquerra de l'Eixample.

Lluïsa Andres
Àngels Campos
Districte de l'Eixample

La MUNICIPAL

El municipi cubà de Marianao ens espera

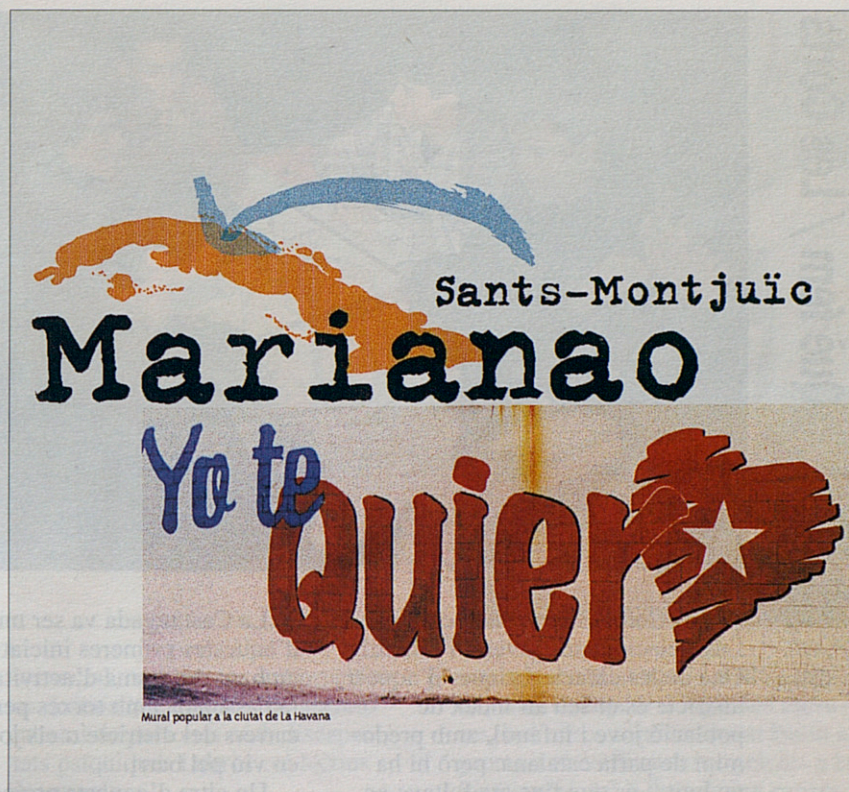
Què fem / Sants-Montjuïc

Sants-Montjuïc és un districte de tarannà solidari. Qualsevol iniciativa amb voluntat solidària té serioses possibilitats d'obtenir èxit entre els veïns i les veïnes d'aquesta part de Barcelona.

Ja fa molt de temps que el districte de Sants-Montjuïc està agermanat amb una província del Sàhara Occidental: la wilaya de Smara. Gràcies a aquesta col·laboració i a la campanya "Llum al Sàhara", el camp de refugiats de Smara té un hospital maternal dotat d'energia elèctrica que es va inaugurar durant la primavera passada.

Des de l'any passat Sants-Montjuïc està agermanat amb un altre territori, aquest cop caribeny: el municipi de Marianao de la ciutat de l'Havana. El protocol d'agermanament el van signar les dues parts el maig de 1997 i en ell es deixava constància dels diversos camps en els quals es podia establir una col·laboració específica: l'educació, la salut, la cultura, el comerç, etc. El programa tot just s'ha començat a desenvolupar ara de la mà de Mercè González, referent dels Serveis Personals del districte pel que fa a qüestions de solidaritat.

Una de les mancances de Marianao més sol·licitada pels seus habitants és l'habilitació d'un espai apte per a tota mena d'activitats: d'ensenyament, de lleure, culturals, musicals, etc... Cal un equipament cultural que faci les funcions d'un centre cívic tal com l'entendem a Barcelona. La inquietud dels cubans per la cultura provoca encara una necessitat més gran d'espais per a l'aprenentatge i la creació. Arran de les converses amb els responsables cubans d'aquesta iniciativa, vam saber de l'existència d'una antiga fàbrica tancada des de fa anys que, rehabilitada, conformaria l'espai ideal per suplir les mancances que tenen els veïns de Marianao en aquest sentit. A més, aquest projecte

Mural popular a la ciutat de La Havana

suposaria satisfer les seves llargues reivindicacions.

La fàbrica es troba al barri CAI-Los Ángeles i no té cap mena de local sociocultural públic. La població desitja aquest equipament, i és per això que com a resposta al protocol d'agermanament Sants-Montjuïc posarà els mitjans econòmics per comprar el material, mentre que Marianao s'encarregarà de trobar els recursos tècnics i la mà d'obra necessària per tal de fer realitat el nou centre cívic.

Paral·lelament a aquesta iniciativa, el districte ha iniciat una campanya de sensibilització i de difusió del fet cubà. Les principals activitats d'aquesta campanya seran palpables aquest Nadal, atès que els nens i les nenes dels barris del districte en seran protagonistes amb la recollida de joguines i de divers material

escolar per als seus nous amics de Cuba. D'altra banda, el districte vol engrescar tothom, tant particulars com entitats, per tal que participin activament en aquest projecte i el centre cívic de Sants-Montjuïc a Marianao sigui aviat una realitat.

Josep Pascual
Districte de Sants-Montjuïc

Els joves s'organitzen

Què fem / Les Corts

Les Corts es mou en el camp de l'associacionisme juvenil i infantil. Una de les característiques d'aquest districte és el seu alt índex de població jove i infantil, amb predomini de parla catalana, però hi ha un buit, i és que fins ara faltava en el camp de l'associacionisme juvenil i de les diverses iniciatives que conviuen al voltant del Casal de Joves de les Corts, situat al carrer Masferrer, número 33-35, una estructura organitzada.

La Festa Major de les Corts va servir per presentar a les 14 entitats assistents a l'acte la iniciativa dels joves amb el projecte de la creació de la Plataforma d'Entitats Juvenils de les Corts.

La Plataforma d'Entitats Juvenils de les Corts neix amb dos objectius clars. Per una banda, agrupar la totalitat de les associacions, entitats i col·lectius juvenils del districte que vulguin acceptar el repte de sumar recursos, iniciatives i projectes, en definitiva, dinamitzar el barri. I, per altra banda, crear el marc idoni per portar a terme activitats més enllà de les pròpies de cada associació.

La Castanyada va ser una d'aquestes primeres iniciatives, amb un programa d'activitats, com la passejada amb torxes per alguns carrers del districte o els jocs de rol en viu pel barri.

Un altre d'aquests projectes juvenils que estan agafant caliu en el districte és el grup de solidaritat, que durant els diferents actes de "Juliol a les Corts" va celebrar la Diada de la Solidaritat, amb la instal·lació d'una haima als Jardins Bacardi i l'exposició del Museu Nacional del Poble Saharai, amb tallers, contes i danses de música ètnica, etc. Entre les diferents entitats que conformen aquest grup hi ha: JAB les Corts, Casal Joves de les Corts, Minuspace, Grup de Joves Sant Ramon, Grup Gent, l'Olivera Rodona, JERC, Hora-3, el Pi de les Corts, Associació Esportiva les Corts, Associació de Joves de les Corts... La propera iniciativa en la qual estan treballant és el projecte de cooperació amb un país de l'Àfrica Negra, Moçambic.

Les entitats de lleure infantil del districte també s'han apuntat a aquestes iniciatives d'ajuntar-se.

Per aquest motiu han creat la coordinadora d'espais, la qual agruparà prop d'onze entitats. La finalitat d'aquesta coordinadora serà organitzar activitats de lleure i de cultura popular i tradicional, com poden ser el Nadal, el Carnestoltes, etc. conjuntament amb el districte.

Gemma Gàlvez
Districte de les Corts

La MUNICIPAL

Campanya de recollida de la roba usada

Què fem / Sarrià - Sant Gervasi

Quan parlem de tractament i reciclatge de residus la primera imatge que tenim és la de material com ara el vidre, el plàstic, el paper o el cartó. La recollida selectiva d'aquests residus i el seu posterior tractament únicament és possible mitjançant una actitud cívica i responsable que, afortunadament, cada cop és més extesa entre els ciutadans.

Però no són aquestes les úniques matèries primeres que generem en el nostre entorn urbà i que poden ser reutilitzades. La nostra roba usada, que ja no utilitzem perquè ens ha quedat petita, perquè ja no ens agrada o simplement per manca d'espai als armaris és un residu domèstic que pot ser aprofitat per una altra persona o fins i tot pot reciclar-se per a altres usos.

El districte de Sarrià-Sant Gervasi participa, conjuntament amb altres institucions en un projecte que té com a objectiu la recollida de roba usada que posteriorment serà recuperada i distribuïda per una entitat sense ànim de lucre, la Fundació Engrunes. Aquesta entitat, de caràc-

ter social, realitza una important tasca destinada a ajudar a la inserció laboral de persones amb discapacitats psíquiques i altres col·lectius marginals.

A fi de facilitar als ciutadans la seva col·laboració en aquest projecte, s'han instal·lat, a quatre equipaments del districte, uns contenidors on poden depositar la roba que ja no facin servir.

Els punts de recollida de roba usada al districte són la seu del districte de Sarrià-Sant Gervasi —Plaça Consell de la Vila, 7—, el Casal de Sarrià —Plaça de Cirici i Pellicer, 2— el casal Can Castelló —carrer Castelló, 1— i el centre cívic l'Elèctric —carretera de Vallvidrera, s/n.

Els horaris de recollida a tots els equipaments són de vuit del matí a set de la tarda.

Aquesta iniciativa, endegada al districte de Sarrià-Sant Gervasi des del passat mes d'octubre, respon a un doble objectiu; per una part ajudem solidàriament a la integració social i laboral d'un conjunt de per-

sones amb dificultats. I d'altra banda, amb l'adopció d'aquestes mesures, o d'altres similars, contribuïm a protegir el medi ambient gràcies a la disminució del volum de les escombraries que van a parar diàriament a l'abocador.

Cal que recordem que en el nostre entorn urbà el tractament i reciclatge integral de residus és una necessitat cada cop més inel·ludible si volem estalviar recursos naturals, aigua i energia i evitar la contaminació del món en què vivim.

Teresa Gàmez i Garcia
Districte de Sarrià-Sant Gervasi

L'associacionisme afavoreix el comerç

Què fem / Gràcia

Per competir en el món del comerç i que els eixos comercials del districte tinguin força, els comerciants han de sortir dels seus propis establiments per col·laborar amb els veïns del costat.

Aquest associacionisme és una característica destacable de Gràcia. Els establiments del districte formen un fort teixit comercial, normalment per carrers i places, per relançar i promocionar el comerç del barri de cara als reptes de futur. Aquesta constant de cooperació els ajuda a planificar, a detectar les necessitats i hàbits del consumidor i avançar-s'hi o adaptar-s'hi. Estudien la manera que tant els barcelonins com tots els ciutadans de l'entorn vegin el fet de comprar a Gràcia com una cosa atractiva i interessant, i el barri, com un espai lúdic viu on anar a comprar i passejar.

Des del districte hi ha un interès especial per desenvolupar el comerç. Per aquesta raó s'han establert uns vincles de col·laboració entre l'administració i aquest important col·lectiu econòmic mitjançant una comissió anomenada "comissió de promoció econòmica" que els ajuda a impulsar les iniciatives necessàries

per fer front a nous reptes i resituar els eixos comercials del districte dins dels grans circuits comercials de la ciutat.

N'és un exemple il·lustratiu el gran poder de convocatòria que l'Associació de Comerciants de Gran de Gràcia, amb la col·laboració del districte, va tenir, el passat mes de novembre quan amb motiu del primer aniversari de la remodelació de Gran de Gràcia, va preparar una jornada de comerç per presentar una mostra dels seus articles a les diferents parades que es van instal·lar al llarg del carrer.

Durant tot el dia el carrer Gran es va tancar al trànsit perquè els més menuts poguessin gaudir de nombrosos jocs infantils i els més grans, d'activitats lúdiques i culturals.

L'Associació d'Artistes Contemporanis a Gràcia es va encarregar de fer una sèrie d'intervencions artístiques als aparadors de les botigues del carrer Gran. Una acció que es va dur a terme durant nou dies en què 30 artistes van fer una obra original i inèdita adaptada a l'espai i contingut de 30 aparadors del carrer. Una manera de descontextualitzar l'art del seus espais habituals i apropar-lo als

veïns i clients d'una manera tan quotidiana com el fet d'anar a comprar.

Un cop més, l'acollida del públic assistent a la jornada va ser excel·lent i es van confirmar les bones perspectives de futur d'aquest col·lectiu que va superar les previsions més optimistes.

També, i per preparar la campanya de Nadal d'enguany, dues associacions de comerciants han previst la mateixa activitat que altres anys per atreure públic i promoure l'activitat comercial. Es tracta de posar en marxa dos trenets que fan un recorregut pels carrers més comercials del barri. Una iniciativa que ajuda a dinamitzar el comerç durant els dies de les festes i crear un ambient festiu i nadalenc del qual gaudeixen petits i grans quan fan el trajecte del trenet.

Les botigues de Gràcia fan un esforç molt considerable, i no només en la seva renovació comercial. Són centres de relació i de convivència i projecten les seves activitats lúdiques i fan del barri un espai, a més de comercial, cultural i d'oci.

Isabel Pagès
Districte de Gràcia

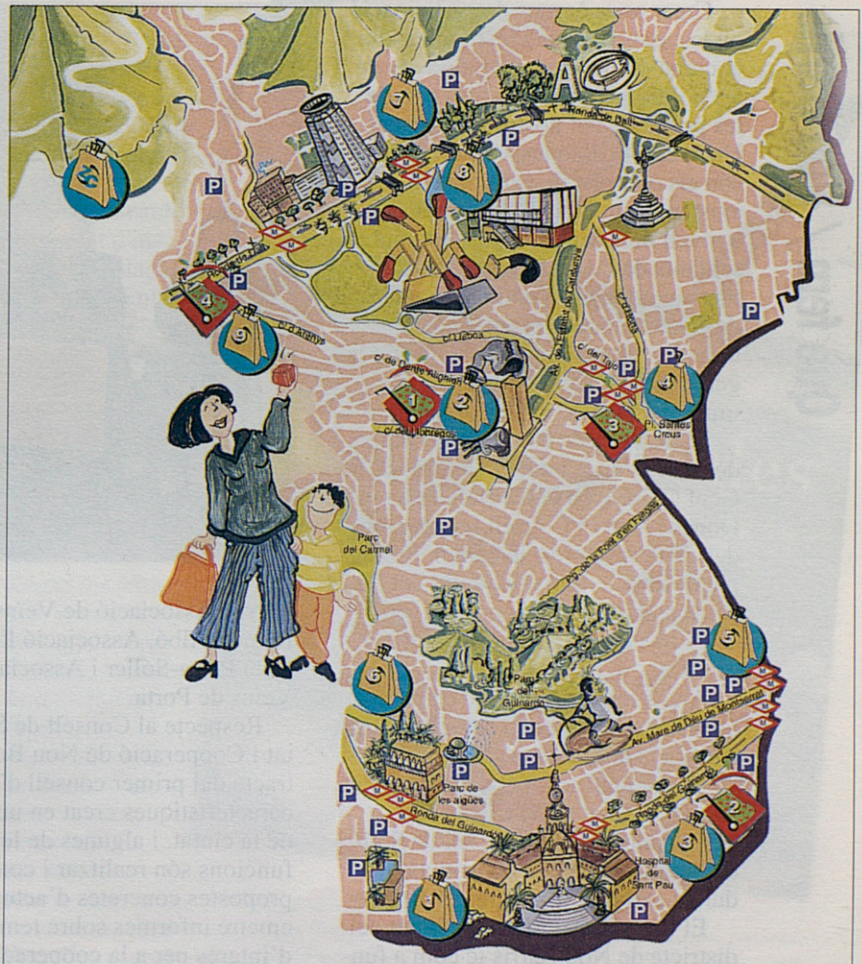
El comerç del districte es mou

Què fem / Horta-Guinardó

Millorar l'oferta i el servei és l'objectiu que s'ha marcat el comerç del districte d'Horta-Guinardó per aquesta propera època. Per aquest motiu a principis del mes d'octubre el Consell Sectorial de Comerç del Fòrum Horta-Guinardó, i la Conselleria de Comerç del districte d'Horta-Guinardó va endegar el programa per a la promoció del comerç dels barris del districte i de l'associacionisme dels comerciants.

Per començar, a principi del mes de novembre, es van realitzar unes sessions d'informació sobre l'Euro. L'Euro és a la cantonada i cal estar a punt, perquè amb l'any 1999 ja es comença a posar en marxa la seva incorporació. De moment només serà en termes comptables i de forma voluntària. Mica en mica s'aniran incorporant, a les factures, als comptes bancaris, als preus..., fins arribar l'any 2001, moment en què ja es començaran a utilitzar les monedes i bitllets. En aquestes sessions es va exposar el calendari d'introducció de la moneda única i les seves normes. També es va incidir en els canvis que comportarà l'Euro en la vida quotidiana i, sobretot, en les relacions proveïdors —comerç— clients i a l'inrevés i es van proporcionar les eines perquè cada comerç pugui preparar el seu Pla de Transició cap a l'Euro. En una de les sessions també es va presentar l'Infopime, un servei d'informació de l'Ajuntament de Barcelona a través d'Internet sobre les activitats empresarials. L'assistència a les sessions va superar les previsions ja que varen ser més de dues centes persones, botiguers dels mercats, de les sabateries, de les drogueries, dels forns, de les pastisseries, etc. les que s'hi varen inscriure.

Una altra de les actuacions programades per tota aquesta campanya és el cartell-calendari que porta el lema "Al barri ho trobem tot; comprem al barri!". Aquest cartell s'ha pensat com un element pràctic i

informatiu ja que és un calendari on, sobre el plànol del districte, es destaquen els elements arquitectònics més representatius i localitza les zones comercials i els mercats municipals. També és un element de promoció ja que dóna informació sobre les associacions de comerciants i les seves adreces i els comerços poden utilitzar-lo com obsequi de Nadal per als seus clients.

Dins de tota la programació s'ha volgut donar una especial rellevància a la formació per tal de dotar de les eines de gestió suficients als comerciants, perquè puguin competir amb les noves fórmules comer-

cial i poder així satisfer les necessitats dels consumidors actuals. Aquesta formació s'articularà tenint en compte les necessitats reals dels comerciants, per això s'han preparat els "Cursets a la Carta". Aquests cursets pretenen, a partir de les demandes concretes dels comerciants, treballar conjuntament amb el suport d'experts per tal de trobar les millors solucions als problemes quotidians, vistes des d'una vessant, eminentment pràctica i poder-les dur a terme al punt de venda.

Esther Sust
Districte d'Horta Guinardó

Dos nous consells per a la participació

Què fem / Nou Barris

Crear nous òrgans de participació on les associacions i institucions de la ciutat col·laborin en el disseny de les polítiques municipals és una de les prioritats del nostre ajuntament. Un exemple d'aquests nous òrgans són els consells de participació, existents tant a nivell de ciutat com a nivell dels deu districtes, on representants de l'Ajuntament i de diferents institucions i entitats implicades en temàtiques específiques treballen aspectes socials com són la gent gran, les dones o les persones immigrades.

El districte de Nou Barris compta des de fa temps amb el Consell de la Gent Gran, amb el Consell de les Dones i amb el Consell Escolar, que des de la seva creació són un exemple de com el treball conjunt del districte amb les entitats pot convertir-se en una experiència enriquidora i profitosa.

Ara, a més, s'han posat en marxa dues noves eines per a la participació ciutadana que, de ben segur, milloraran la comunicació i el diàleg amb les entitats. Es tracta del Consell de Medi Ambient i del Consell de Solidaritat i Cooperació, constituïts durant el darrer trimestre del 1998.

El Consell del Medi Ambient del districte de Nou Barris té com a funcions, entre d'altres, col·laborar en la confecció de programes que promocionin la millora de l'entorn, realitzar propostes concretes d'actuació per millorar el desenvolupament d'aquests programes, proposar solucions als diferents problemes mediambientals del districte i col·laborar en la promoció de la recollida selectiva i el reciclatge sistemàtic, l'ús d'energies renovables i l'estalvi energètic.

Les entitats que integren el Consell del Medi Ambient del districte de Nou Barris són Grodema, Col·lectiu Ecopacifista, Agrupació Cultural Ogassa, Coordinadora d'Associacions de Veïns i Entitats de Nou

Barris, Associació de Veïns de Ramon Albó, Associació Excursionista Porta-Sóller i Associació de Veïns de Porta.

Respecte al Consell de Solidaritat i Cooperació de Nou Barris, es tracta del primer consell d'aquestes característiques creat en un districte de la ciutat, i algunes de les seves funcions són realitzar i consensuar propostes concretes d'actuació, emetre informes sobre temes d'interès per a la cooperació i la solidaritat internacional, proposar la realització de debats i campanyes de sensibilització i coordinar el districte i les entitats repartint funcions i distribuint els diferents suports i recursos.

El Consell de Solidaritat i Cooperació de Nou Barris està integrat pel Comitè de Solidaritat amb Nicaragua i Centreamèrica de Nou Barris, el Comitè Oscar Romero, la Coordinadora d'Associacions de Veïns i Entitats de Nou Barris, la Comissió 0,7 i + de Nou Barris i les entitats Defensem Cuba-Nou Barris amb Cuba, Sobreàtic, Associació Juvenil Projectart, Inti i Cooperació Nou Barris.

Nou Barris compta amb un teixit associatiu molt desenvolupat, dins el qual es troben nombroses associacions que treballen tant per la defensa del medi ambient com per la solidaritat amb els menys afavorits d'altres llocs del món, amb les quals existeix des de fa temps una col·laboració molt enriquidora per part del districte. La constitució d'aquests dos nous consells suposa, doncs, el reconeixement d'aquesta col·laboració i l'establiment de noves bases per a una cooperació més estable, permanent i profitosa entre els dos sectors.

Rosa Maria Farga
Districte de Nou Barris

La MUNICIPAL

Música i paraules, cicle cultural assequible

Què fem / Sant Andreu

El cicle cultural de tardor "Música i paraules" va néixer amb la voluntat de ser un espai fix dins de la programació cultural del districte de Sant Andreu, un espai que cada any ens acosti diferents produccions culturals, amb l'esperit de fer-les atractives i assequibles.

Aquest any, l'objectiu del cicle de tardor ha estat posar a l'abast de tothom la possibilitat d'assistir a diferents manifestacions artístiques, en aquest cas la música clàssica i la poesia, en formats especials i indrets atractius cuidant, especialment, la presentació i la qualitat de cada una de les produccions que s'hi han presentat.

Entre els llocs escollits aquest any podem destacar des dels de difusió cultural més habitual com la Biblioteca Ignasi Iglesias, els centres cívics de La Sagrera, Trinitat Vella, Bon Pastor o Sant Andreu fins a indrets que, pel seu entorn, han estat força suggeridors i han convidat a la participació com, per exemple, la plaça Massadas, els jardins del carrer Malats/Fraga o el carrer Gran de Sant Andreu, un dissabte en hores de mercat.

Entre les activitats que hem pogut veure destaquem, pel que fa a Música, les conferències-concert, a càrrec d'en Joan Vives i Raimon Colomer, en les que es va fer un repàs de la història de la música clàssica de la mà de joves intèrprets de Joventuts musicals de Barcelona, els concerts de música de cambra a la Parròquia de Sant Pacià o el Concert de Cloenda a càrrec de l'orquestra de Cambra Catalana que el dia 29 de novembre a les 18 h. amb 20 músics a l'escenari, van oferir un espectacular tancament del cicle.

Pel que fa a poesia, hem volgut presentar diferents formats d'activitats totes elles relacionades amb un moment concret del dia i un espai determinat. Així, han sorgit els "aperitius": tots a les 12:45 h., "les

copes": sempre a les 21:00 h., i el "pessic", per als petits: a les 12:00 h. un matí de dissabte al centre cívic de Trinitat Vella.

És destacable l'activitat d'inauguració a la plaça Massadas amb la presència dels poetes Feliu Formosa, Josep Ramon Roig, Jesús Lizano, Concha Garcia i David Castillo, així com també la "festa al rebost", poesia d'Apel·les Mestres, treball realitzat per Núria Candela, Carme Sansa i Pepita Perelló. En Gerard Quintana, Enric Cassasses i altres joves poetes ens van acompanyar una nit de novembre al centre cívic de Sant Andreu i al Bar Versailles i també el màgic Hausson va fer de la poesia de Brossa, un imaginatiu espectacle de màgia.

Una combinació entre l'afany per a la difusió i divulgació cultural, experimentació en el tractament de productes culturals dirigits a un públic ampli, recerca de noves formes de comunicació més assequibles i entenedores, i màxim rigor en la presentació de produccions de qualitat han estat l'essència de "Música i paraules", primer cicle cultural de tardor del districte de Sant Andreu.

Josep Cambray Tena
Cultura i Joventut
Districte de Sant Andreu

Premis Sant Martí, un homenatge als ciutadans del districte

Què fem / Sant Martí

El passat dia 11 de novembre, coincidint amb la festivitat del patró del districte, es van lliurar els Premis Sant Martí d'enguany. Aquests Premis, instaurats el 10 de juny de 1963 per la Junta Municipal del Districte X, són un homenatge a les persones o entitats del districte que han desenvolupat una tasca personal o professional d'especial rellevància.

El certamen consta de dues modalitats, la individual i la col·lectiva. A la primera, hi poden optar totes les persones físiques que visquin, treballin o hagin nascut a Sant Martí. A la segona, qualsevol associació o grup cívic, científic, artístic, cultural, esportiu o social vinculat al districte, ja sigui per raons de residència o d'activitat. A més d'aquests dos premis, també s'atorguen diverses medalles entre els participants.

Són moltes les persones i entitats de Sant Martí que han estat guardonades al llarg dels 36 anys de vida dels Premis. Totes elles han destacat en algun camp de les diverses cultures i formes d'entendre la vida que coexisteixen al districte: activitat educativa, cultural, esportiva, històrica, associativa, reivindicativa, lúdica, religiosa... La seva tasca és reconeguda i valorada pels seus veïns i veïnes, que avalen

amb la seva signatura les candidatures individuals.

La novetat de la trenta-sisena edició dels Premis Sant Martí és l'especial rellevància que el districte vol donar, a partir d'ara, a l'acte de lliurament, d'acord amb la importància del certamen. Enguany, enlloc del tradicional acte que es feia a la Sala de Plens, els Premis s'han lliurat en el decurs d'un sopar que es va celebrar a la instal·lació esportiva municipal La Nau del Clot, amb l'assistència dels premiats, els membres del Jurat, els representants polítics del districte de Sant Martí i representants d'entitats. Un concert de música clàssica, "Quartet per a flauta en Re Major de Mozart" a càrrec del Quartet de Cambra Taneiev, va acompanyar als premiats en la nit de Sant Martí.

Enguany, el Jurat ha atorgat el premi de la modalitat col·lectiva a l'escola Dovella, per la seva important tasca educativa al barri del Clot-Camp de l'Arpa, i la individual a Antoni Miró i Peris, per la seva dedicació al barri i a l'Associació de Veïns del Clot-Camp de l'Arpa, de la que va ser membre fundador.

Entre les vuit medalles atorgades, cal destacar les de dos representants de la Vocalia de Disminuïts de l'Associació de Veïns de Sant Martí

de Provençals pel seu constant treball fins a aconseguir que les platges de Barcelona ja siguin accessibles a les persones amb discapacitats físiques. També van ser premiades persones representatives del món veïnal, de l'esport, de l'excursionisme, de la cultura i de la confecció.

El Jurat dels Premis Sant Martí designa a més els dos candidats del districte per a les Medalles d'Honor dels Ciutadans, que atorga anualment l'Ajuntament de Barcelona. Anna Puig Giménez, membre de l'Associació de Veïns Paraguay-Perú, i Andreu Garcia Cartanyà, "l'ànima" de l'Esbart Sant Martí, són els proposats enguany, si així ho ratifica el Consell Plenari del Districte de Sant Martí.

Si algú de vosaltres reuneix les condicions exigides i vol optar als Premis o a les Medalles Sant Martí del 1999, cal que presenti la seva sol·licitud i currículum a l'Oficina d'Atenció al Ciutadà de la seu del districte —plaça Valentí Almirall, 1—, de dilluns a divendres de 9 a 17.30 hores, a partir del proper mes de setembre.

Molta sort!

Esperança Álvarez
Districte de Sant Martí

La Festa del Districte 11

Què fem / Districte 11-Sarajevo

Un dels principals eixos de la nostra actuació en cooperació és la col·laboració i el suport a ONGs i associacions que volen treballar sobre el terreny. Ja són més de 200 els projectes realitzats amb la complicitat de les entitats catalanes i barcelonines, projectes que denominem "family to family", és a dir, posar en contacte entitats d'aquí amb les seves homòlogues d'allà —Sarajevo, Alger, Gaza...— per treballar plegats en projectes d'interès mutu.

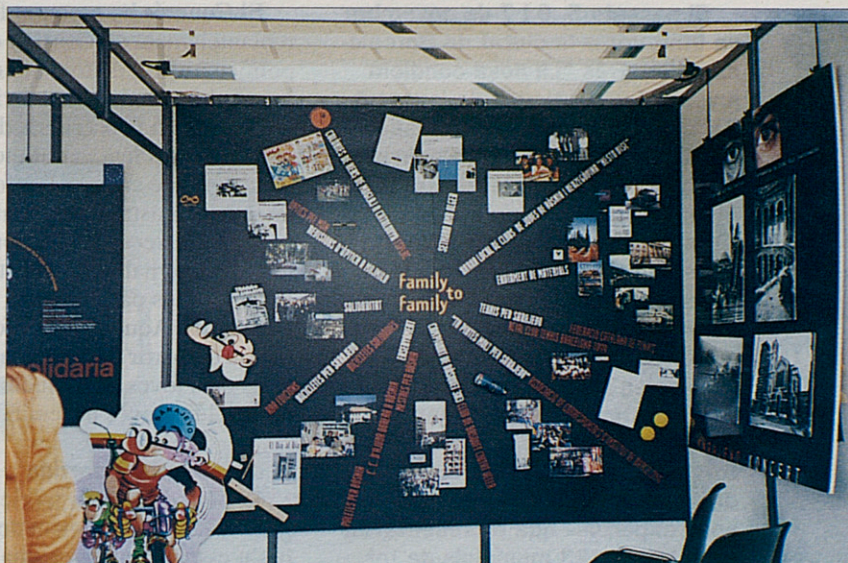
Tantes històries i tants projectes en comú, amb mestres, òptics, metges, arquitectes, empresaris, periodistes, pallassos..., amb clubs esportius, parcs d'atraccions, grups de teatre, grups musicals, institucions..., amb joves, gent gran, funcionaris, voluntaris, aturats, *freelances*, presidents d'entitats, professionals..., la idea de trobar-se tots plegats de tant en tant ha esdevingut una grata necessitat.

El cas és que cada any hem procurat tenir un moment especial per a trobar-nos. L'any passat va ser en motiu de la inauguració de l'exposició "Barcelona-Sarajevo: Història d'una gran amistat", a la sala BCN Visions.

Aquest any hem volgut fer-ho més evident: era el moment de fer La Festa del Districte 11. Així que els dies 11 i 12 de desembre vàrem organitzar un cap de setmana d'activitats, totes elles de caire participatiu.

El primer dia va ser una jornada de debats, presentacions i sessions de treball. Es tractava d'incentivar el debat i l'intercanvi de visions, sobre la cooperació internacional entre les ciutats, sobre la mobilització dels ciutadans i la societat civil, sobre la riquesa dels intercanvis, sobre la repercussió en els beneficiaris o la població a la que arriba aquesta cooperació.

Després de la presentació dels nous horitzons d'actuació de Districte 11

a la mediterrània: Alger i Gaza. La despedida del darrer comboi cap a Sarajevo, que viatjava també amb una furgoneta de Voluntaris X Bòsnia. I la presentació dels projectes de rehabilitació realitzats amb el suport d'ECHO, la oficina d'Ajut Humanitari de la Comissió Europea.

Ah! I també el Most, que en bòsnia vol dir Pont. Bòsnia Herzegovina és un país de neu, d'aigua, de rius i, per tant, de ponts. Un exemple clar és la ciutat de Mostar, que ve de Most. Així que nosaltres també volíem tenir un pont, el pont de Sarajevo. El dissabte dia 12 al matí, es va batejar un pont que uneix Trinitat Nova i Trinitat Vella amb el nom de Sarajevski Most o Pont de Sarajevo, en un ambient de festa i animació. Així, Barcelona es vincula una mica més amb Sarajevo a través d'un pont.

I al vespre del dissabte, la festa a l'hivernacle. Allà hi va haver activitats de diversos grups, actuacions i la foto de família, una família gran, a la italiana.

També es va aprofitar per presentar els actes de "La Setmana Barcelona a Sarajevo", un regal de la cul-

tura catalana i barcelonina als sarajevites, que ells ens han demanat i que volem fer el proper mes de març de 1999.

Per què llavors? Per què aquella setmana acompanyarà el final de la rehabilitació integral del barri de Mojnilo de Sarajevo —amb uns 7.000 habitants— a càrrec de Barcelona, i la reinauguració de l'estadi olímpic de Zetra, símbol de Sarajevo, brutalment incendiat i bombardejat durant la guerra i rehabilitat ara pel Comitè Internacional Olímpic i la ciutat de Barcelona.

Imma Puig
Districte 11-Sarajevo

Repensem el que fem amb els joves del canvi de segle

Reportatge

El passats 5, 6 i 7 de novembre va tenir lloc a la ciutat de Barcelona el Congrés "La nova condició juvenil i les polítiques de joventut. Balanç, realitats i noves perspectives", organitzat per la Regidoria de Joventut i Dona del nostre Ajuntament i l'Oficina del Pla Jove de la Diputació de Barcelona, i amb el suport de l'Institut de la Juventud (INJUVE) del Ministeri de Treball i Afers Socials i de la Federació Espanyola de Municipis i Províncies (FEMP). Al Congrés hi van assistir més de 400 participants —alcaldes, regidors, directors generals, diputats, tècnics, dirigents d'associacions, estudiosos i experts— que representaven un total de 123 municipis de tot l'Estat i de 15 comunitats autònomes. En el transcurs del Congrés, diferents experts com el sociòleg italià Stefano Crisante, el catedràtic de la Universitat Complutense de Madrid Enrique Gil Calvo, o l'investigador francès de l'Observatoire Sociologique du Changement (CNRS) Olivier Galland, van presentar els seus treballs.

El Congrés ha procurat fer un replantejament consensuat de la política juvenil de tomball de segle, ja que després de gairebé vint anys en democràcia els criteris definidors de la joventut han variat molt, i amb ells hauria de canviar l'enfocament de les administracions: abandonar polítiques excessivament proteccionistes i paternalistes i apostar per sistemes més participatius, àgils i afirmatius. Aquest nou enfocament hauria de partir de les noves possibilitats dels joves per solucionar de socarrel les seves necessitats.

El document de partida

El punt de partida teòric del Congrés va ser un document de treball basat essencialment en una nova concepció de la joventut, força allunyada dels paradigmes i tòpics que la definien fins a mitjans dels noranta. Estem a finals de la dècada dels 90 i els joves d'ara tenen poc a veure amb els joves de la transició. Avui en dia no podem parlar seriosament, al nostre país, de la inserció al treball sense valorar els importants canvis en el mercat laboral dels darrers anys —quantas vegades hem sentit dir que "els joves no volen treballar" de boca de persones que desconeixen els canvis dels darrers anys en l'estructura educativa i laboral—, o no podem analitzar el fenomen okupa sense tenir present els canvis en els processos d'emancipació —quanta gent considera l'okupació com únicament un problema d'habitatge, que certament existeix, sense tenir presents els aspectes d'auto-gestió, d'experimentació o de creativitat cultural.

Si ens aturem a fer un retrat mínimament fiable dels joves de finals de segle veurem, doncs, com està emergint una nova condició juvenil, que supera ampliament les anàlisis dels darrers anys i, com es propi en la condició juvenil, amb gran celeritat.

En l'època de la globalització i la informàtica, els joves compaginen estudis i treballs en precari, allarguen el seu procés d'emancipació familiar, encara que sense conflictes significatius, ocupen les nits dels caps de setmana i alguns abusen dels cotxes i de les drogues de disseny, però entomen la vida amb esperit crític, conscients dels seus drets i la seva llibertat, i molts d'ells participen activament en moviments solidaris o creatius. Són uns joves amb problemes per davant, però que volen actuar, aquí i ara, i poder controlar la seva pròpia vida participant en la societat de la qual formen part.

El que els sociòlegs i estudiosos especialitzats en joventut han anomenat nova condició juvenil es fonamenta fàcticament, i entre d'altres consideracions, en diversos estudis estadístics. Conscients que es tracta d'un punt de partida estrictament referencial, l'Ajuntament i la Diputació de Barcelona hem elaborat en els darrers mesos dos informes sobre els valors, les necessitats, la situació i els comportaments dels nostres joves. En el quadre adjunt es pot veure un extracte de les dades que es poden considerar més interessants i/o definidores de l'estadística recollida fa pocs mesos entre els joves (de 15 a 29 anys) de la Regió Metropolitana de Barcelona.

I com s'ha pogut comprovar, els valors, les necessitats i les capacitats dels nostres joves han variat molt ostensiblement. Les noves circumstàncies juvenils, a grans trets, es podrien emmarcar en els següents dos àmbits interrelacionats:

- **Perllongament de l'estada al domicili familiar.** Segons totes les estadístiques, el 82% dels joves romanen a casa dels pares fins passats els 25 anys. En la franja dels 25 als 29 anys encara resten al domicili patern el 50% dels joves. Aquesta circumstància, a més d'haver deixat de ser

Fotos: Clara Elias Balaguer

“Les polítiques afirmatives intentaran donar sortida a les necessitats dels joves partint de les possibilitats i valors dels joves.”

percebuda traumàticament pels propis afectats, ens obliga a allargar la “franja d’edat juvenil”. A més, també ens aboca a concebre la joventut no només com una etapa transitòria entre l’adolescència i la maduresa, sinó com una etapa vital per ella mateixa.

• **Noves possibilitats.** L’emancipació retardada dóna als joves més llibertat econòmica, formativa, creativa, associativa i laboral, ja que no han hagut d’entrar encara en el cercle casa-feina que caracteritza la vida emancipada.

Aquestes possibilitats de mobilitat han facilitat que la joventut enceti noves vies d’associacionisme, d’experiències d’autoocupació, de creativitat artística, de formació continuada, d’aprofitament del lleure...

Polítiques afirmatives

Fruit de la constatació d’aquesta nova condició juvenil, les administracions es veuran obligades a corregir i adaptar les polítiques amb què s’afrentaven les necessitats i les possibilitats dels joves.

Per capgirar aquests plantejaments, el Congrés ha debatut un canvi conceptual essencial: l’enfrontament de les polítiques juvenils en termes d’accions afirmatives, dinàmiques i dinamitzadores, deixant d’entredre-les com un simple mitjà que faciliti la transició a la vida adulta.

Les polítiques afirmatives intentaran donar sortida a les necessitats dels joves —ocupació, habitatge, aprofundiment en el lleure, etc.—, partint de les possibilitats i valors dels joves.

I és així com hem enfocat en els darrers dos anys les polítiques de joventut de l’Ajuntament de Barcelona. Són exemples d’aquestes polítiques afirmatives el programa “Barcelona, bona nit” i el Pacte per la Nit, la potenciació de l’habitatge de lloguer, el nou òrgan consultiu

La nova condició juvenil
i les polítiques de

joventut

cap a una proposta de
polítiques afirmatives

Barcelona, 5, 6 i 7 de novembre de 1998

“Cal un reconeixement explícit dels joves com a ciutadans de primera fomentant la seva participació activa en els afers de la ciutat.”

municipal i de participació juvenil “El Consell de Cent Joves”, els centres públics de noves tecnologies o les polítiques d’autoocupació.

La necessitat d’un canvi

Així doncs, el Congrés ha reflectit que tot plegat, els canvis en l’estructura social d’una banda i en les mentalitats i la cultura de l’altra, han configurat un nou tipus de jove, un individu amb condicions específiques a realitzar en positiu —ja no podem parlar de que la joventut és el mateix que la manca d’adultesa— que es troba en una etapa de plenitud, més enllà de qualsevol transició a la vida adulta o d’una edat determinada.

És per això que en el marc de les conclusions d’aquest Congrés es van concretar tot un seguit de demandes al conjunt de la societat i, específicament, a diferents col·lectius, de les quals en voldríem destacar tres. La primera, la necessitat d’una especial atenció dels mitjans de comunicació a les propostes, idees, projectes que sorgeixin dels joves. Els joves tenen

problemes però la joventut no és un problema. Cal valoritzar i positivament l’aportació dels joves a la societat.

La segona demanda es dirigeix al món empresarial que actualment es limita a donar una visió dels joves com a pur negoci. No es poden utilitzar les imatges i els estereotips dels joves només per vendre. Cal reinvertir socialment part dels beneficis en els propis joves, assumint riscos en els seus projectes, creacions i iniciatives.

I la tercera demanda s’adreça als màxims responsables polítics que han de ser conscients que no és possible acostar-se als joves en clau d’estètica electoral ni de populisme juvenil. Cal que els polítics creguin en els joves i en la necessitat d’una política específica, amb regidors joves i recursos humans i econòmics suficients.

En la presentació de les conclusions del Congrés “La nova condició juvenil i les polítiques de joventut. Balanç, realitats i noves perspectives”, tant l’Alcalde de la

ciutat, Joan Clos, com la Regidora de Joventut i Dona de l’Ajuntament, Immaculada Moraleda, van valorar com a urgent, doncs, que dins del procés de renovació de l’actual Estat del Benestar es contemplin mesures a favor de l’autonomia dels joves i de la igualtat d’oportunitats. Avui hi ha un greu desajust entre les necessitats dels joves i les prestacions que ofereix l’Estat del Benestar. Cal que la situació dels joves catalans i espanyols s’acosti mitjançant polítiques socials a la realitat dels altres joves europeus.

Cal un reconeixement explícit dels joves com a ciutadans de primera fomentant la seva participació activa en els afers de la ciutat, perquè les solucions que els joves plantegen davant els seus problemes beneficien a tots els ciutadans i serveixen per a millorar aspectes fonamentals de la nostra societat. Aquesta és la conclusió més important.

Eduard Balsebre i Olaya
Regidora de Joventut i Dona

La Casa de l'Ardiaca, un pou d'història

Coneixeu per dins la Casa de l'Ardiaca? Avui és, després de la recent restauració, esplèndida. Però més que la seva arquitectura i el seu redisseny, és sorprenent la quantitat de feina que s'hi fa per mantenir viva i dinàmica la memòria de la ciutat.

Aquí, a l'últim Dossier d'aquest any, teniu una guia per recórrer i conèixer en profunditat tota la història que s'hi ha anat dipositant. Ben segur que descobriu algun arxiu o departament que desconexieiu, que val la pena consultar, encara que sigui pel pur plaer de viatjar pel túnel del temps. En aquest cas, un túnel gens fosc, fet a base de coneixement, d'imatges, documents, publicacions, història oral... història de la ciutat de Barcelona.

Fotos: R. Escudé.

Pati de la Casa de l'Ardiaca vist des de la terrassa superior.

Porta d'entrada de la Casa de l'Ardiaca, d'estil plateresc, i bústia modernista dissenyada per Lluís Domènech i Montaner.

Vestíbul de l'Arxiu Històric de la Ciutat; a l'esquerra, mur interior de la muralla romana.

La Casa de l'Ardiaca, un pou d'història

La remodelació de l'Arxiu Històric de la Ciutat

El passat dia 13 d'octubre es van inaugurar les obres de remodelació de l'Arxiu Històric de la Ciutat, instal·lat a l'anomenada Casa de l'Ardiaca, al cor del Barri Gòtic barceloní. L'Arxiu Històric és una de les institucions municipals més antigues de la ciutat. Els seus orígens reculen els primers anys del nostre segle, quan l'Ajuntament de Barcelona va dignificar el seu patrimoni històric documental, fins aleshores instal·lat en condicions precàries al pis superior de l'edifici de la plaça de Sant Jaume. L'adquisició primer i la restauració després de la vella Casa de l'Ardiaca, que es trobava en venda després que el Col·legi d'Advocats de Barcelona es traslladés a la seva nova seu, va deixar el camí lliure per instal·lar-hi l'arxiu municipal històric i altres materials d'interès barceloní que s'hi havien començat a recollir i que ara, amb més espai disponible, podrien ser aplegats sistemàticament, com les col·leccions de premsa i revistes de la ciutat, plànols, gravats i

dibuixos, fotografies, etc. Agustí Duran i Sanpere (1887-1975), arqueòleg eminent i historiador notabilíssim, va ser l'ànima del projecte inicial i el veritable fundador de l'Arxiu Històric de la Ciutat, que va dirigir modèlicament des de la seva inauguració l'any 1924 fins a la seva jubilació el 1957.

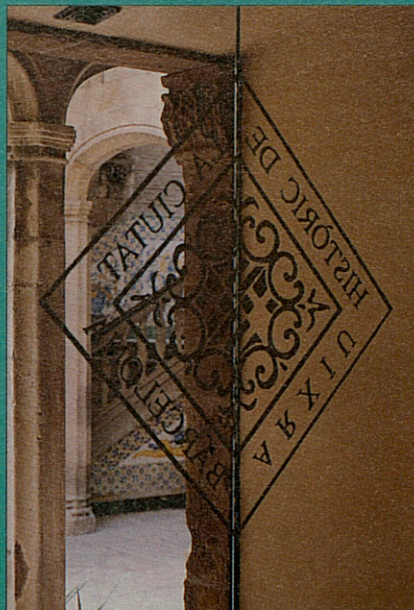
Des d'aleshores a l'Arxiu es van realitzar poques obres en profunditat. El progressiu envelliment de l'edifici i del seu equipament s'anava posant de manifest amb el pas dels anys, fins que es va obrir pas el sentiment unànim que calia emprendre obres de reforma importants. Els canvis polítics i la recuperació dels ajuntaments democràtics van accelerar diversos projectes que no va ser possible tirar endavant fins a finals dels anys vuitanta, quan la "Memòria i proposta d'ordenació dels arxius de la ciutat de Barcelona" de 1988 va permetre la conformació de l'actual sistema municipal d'arxius i de l'Arxiu Municipal, integrat per l'Arxiu Històric de la Ciutat, l'Arxiu Municipal Administratiu i els Arxius Municipals de Districte. En aquest marc de millora global del patrimoni documental municipal s'inscriu, doncs, la reforma de l'Arxiu Històric de la Ciutat.

Les obres de remodelació han estat llargues —van començar el 1991— i sovint difícils, atesa la voluntat dels seus responsables de no interrompre el servei públic degut als seus usuaris. Però l'esforç ha valgut la pena: s'ha consolidat un edifici

històric esplèndid, se l'ha dotat d'un equipament tècnic modern i segur, i avui podem oferir als investigadors i usuaris de l'Arxiu un servei de qualitat, que vol estar atent a les necessitats del nostre temps.

Entre els serveis que s'ofereixen podem esmentar una Sala de Lectura pública, lluminosa i àmplia, que recull totes les comoditats que necessita l'investigador per a treballar-hi moltes hores; una Sala d'Actes per a la difusió cultural de l'Arxiu; i els magatzems de cada planta, equipats amb prestatgeries compactes rodants. Al costat de totes aquestes millores, tots els que treballen al servei de la institució ens hem proposat rellançar el treball intern que ens pertoca, per tal de mantenir l'Arxiu Històric de la Ciutat en els primers rengles de la vida cultural de Barcelona, sent com és la institució que conserva la memòria institucional de tots els barcelonins.

Manuel Rovira i Solà
Arxiu Històric de la Ciutat

Vista del pati i de l'escala que dona accés a la terrassa superior.

Una petita història de l'Arxiu

L'Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona és un dels centres de conservació del patrimoni documental escrit més importants de Catalunya, tant per la quantitat com per la qualitat i diversitat dels fons que custodia.

La seu de l'Arxiu Històric de la Ciutat és la Casa de l'Ardiaca, antiga residència d'aquesta jerarquia eclesiàstica que es va construir aprofitant una part de la muralla romana. A finals del segle XV va ser reconstruïda per l'ardiaca Lluís Desplà, que la va convertir en un palau gòtic.

Durant el segle XIX, la Casa de l'Ardiaca va passar a propietaris privats, els quals la van engrandir i hi van fer diverses modificacions. Des del 1962, després d'enderrocar les cases que hi havia adossades a la muralla romana, la Casa de l'Ardiaca va adquirir l'aspecte extern que té actualment.

L'Arxiu Municipal va néixer, com el mateix municipi barceloní, el segle XIII. El 1917, l'Ajuntament de Barcelona va decidir reorganitzar-lo. Es va comprar la Casa de l'Ardiaca per destinar-la a Arxiu Històric. Les noves instal·lacions, més àmplies i dignes que les anteriors, es van inaugurar el 1924.

Una de les sales restaurades del primer pis.

Amb el pas de temps, a la documentació municipal s'hi van anar afegint noves seccions per conservar tota mena de testimonis valuosos del passat de Barcelona, si bé la institució ha mantingut el nom tradicional d'Arxiu Històric de la Ciutat.

Els fons documentals

L'Arxiu Medieval i Modern

L'Arxiu Històric compta, com a fons primordial, amb tota aquella documentació generada pel municipi barceloní que ha pogut ser conservada des de mitjan segle XIII —quan té lloc la creació del municipi— fins a principi del segle XIX. Amb el temps, s'han anat també recollint altres materials que, tot i no ser en rigor municipals, són el testimoni i el resultat de l'activitat dels barcelonins del passat. Aquesta abundant documentació està classificada en grans apartats.

Fons municipal. Comprèn la documentació municipal pròpiament dita, formada per les seccions: Pergamins, Consell de Cent, Consellers, Administracions del Pa i de la Carn, i Ajuntament Borbònic. Són especialment notables el *Llibre del Consell*, que comença el 1301 i que, sota

denominacions diverses (*Deliberacions, Acords, Actes*) arriba fins als nostres dies, els llibres de privilegis (*Llibre Verd, Llibre Vermell*) i les sèries de correspondència, finances, processos i guerres, entre d'altres.

Fons d'Institucions Públiques Ciutadanes. Consolat de Mar, Taula de Canvi, Cadastre i Sanitat.

Documentació corporativa gremial. Amb documentació d'un centenar d'antics gremis, confraries i associacions ciutadanes, compresa entre els segles XIV-XIX.

Arxiu del veguer i del corregidor. Documentació d'aquest antic oficial reial que exercia funcions de jurisdicció governativa, judicial i administrativa. Suprimit el càrrec el 1716, aquest arxiu inclou també la documentació de les cúries posteriors a aquesta data.

Fons notarial. Documentació notarial complementària de la que es conserva a l'Arxiu Històric de Protocols de Barcelona.

Fons de caràcter privat. Els componen fons procedents d'adquisicions i de donatius: Arxiu Patrimonial, Arxiu Comercial, Documentació personal.

Arxius institucionals. Reial Audiència (1714-1808). Jocs Florals de Barceloia (1859-1982). Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona (1909-1939).

Al·legacions jurídiques. Recull d'escrits impresos invocant al·legacions de fet o de dret en conflictes d'interessos.

Vista de la sala de classificació de l'Hemeroteca.

Manuscrits. Conjunt d'uns 700 manuscrits d'èpoques (segles XIV-XIX) i temàtiques diverses.

El Departament de Gràfics

El Departament de Gràfics recull la documentació en què té més importància la imatge que el text escrit, i disposa d'un important fons artístic que reflecteix els diferents aspectes de la vida ciutadana. La formació del Departament mitjançant importants donacions a l'Arxiu des del 1920 fins als nostres dies ha anat estructurant les seves característiques en 49 grans sèries tipològiques.

Auques. De caire polític, anecdòtic, didàctic i comercial.

Cartells. Esdeveniments celebrats a Barcelona, com fires i congressos.

Tema cultural. Propaganda. Espectacles. Cartells de la Guerra Civil.

Catàlegs d'art. Exposicions d'arquitectura, ceràmica, escultura, fotografia, pintura, teixits, etc.

Dibuixos. Topografia, costums i esdeveniments històrics de Barcelona (de finals del segle XIX fins al 1975), a més d'un petit fons de caricatures.

Goigs i altres fulls religiosos. Col·lecció molt nombrosa (segles XVII-XX).

Gravats. D'iconografia, història, religió, topografia, heràldica, indumentària, costums, mitologia, etc.

Sala Dalmales. Els armaris, del 1699 i procedents del Palau Dalmales, tenen una decoració tallada de figures humanes, fauna i flora.

Indianes. 701 làmines emprades com a model en l'estampació de teixits de cotó.

Mapes. De Catalunya, d'Espanya i de l'estranger (segles XVI-XX).

Naips. Segle XVIII fins al 1935.

Plànols de Barcelona. Molts d'arquitectes i urbanistes famosos, com Cerdà, Falqués, Garriga, Mesures o Jaussely.

Romanços. De costums, història, religió, literatura, etc. (segles XVI-XX).

Soldats. Làmines pintades a mà (segles XVIII-XX).

Diversos. Cromos, ex-libris, felicitacions de Nadal, figurins, marques de fàbriques, lletres de canvi, menús, programes de concerts i de teatre, documentació personal (participacions de naixement i de noces, recordatoris de primera comunió i de defunció, carnets, diplomes i passaports) i documentació pública (fons d'entitats barcelonines).

El Departament de Fonts Orals

Arran del donatiu de l'investigador anglès Ronald Fraser es va constituir, l'octubre de 1983, la Secció d'Història Oral —en l'actualitat Departament de Fonts Orals— amb el propòsit d'elaborar projectes de recerca dins d'aquest camp d'investigació històrica. El Departament s'ocupa de la transcripció, la correcció i la catalogació de la informació

oral aconseguida mitjançant donacions o per equips d'entrevistadors per posar-la a l'abast del públic.

A més del fons de la Guerra Civil espanyola de Ronald Fraser (del qual s'han transcrit i catalogat tots els testimonis referents a Catalunya, i la resta es troba en fase de transcripció), aquest Departament aplega les següents col·leccions: Tomasa Cuevas, sobre dones antifeixistes a les presons franquistes; Adela del Campo, amb la mateixa temàtica que l'anterior; Neus Català, sobre la resistència antifeixista i la deportació als camps nazis; i la Col·lecció de Biografies, amb diverses històries de vida. I finalment, com a projecte en marxa, L'impacte dels Jocs Olímpics sobre la ciutat de Barcelona; i Agustí Duran i Sanpere i l'Arxiu Històric de la Ciutat.

La Biblioteca

Creada el 1924, amb l'objectiu de recollir tota la bibliografia barcelonina (obres la temàtica de les quals fos Barcelona i obres impreses a Barcelona), té actualment un fons de 157.000 llibres, bàsicament d'història, però també de ciències auxiliars de la història, urbanisme, filosofia, religió, ciències socials, llengua, ciències pures i aplicades i literatura. Des dels orígens va ser dividida en tres grans seccions: obres editades a Barcelona, biblioteca auxiliar i donacions i fons especials.

Sala Massana. El sostre, de talla polieromada i daurada, és de l'època de l'ardiaca Lluís Desplà (començament del segle XVI).

Les obres editades a Barcelona

Recull llibres editats des dels començaments de la impremta fins a l'actualitat, ordenats en un catàleg cronològic, a més del catàleg d'autors i títols i del sistemàtic de matèries. Hi ha cinc incunables.

Dins d'aquesta gran secció es troba també la d'Entitats (446), que recull tant les publicacions d'institucions públiques com les dels partits polítics i d'empreses privades de Barcelona, per exemple: Acadèmia dels Desconfiats, Ajuntament de Barcelona, Diputació de Barcelona, Mancomunitat i Generalitat de Catalunya, Ateneu Barcelonès, Reial Acadèmia de Bones Lletres, etc.

La biblioteca Auxiliar

Conté els llibres publicats fora de Barcelona i obres de tipus tècnic (arxivística, biblioteconomia, etc.), diccionaris, repertoris bibliogràfics, atles, etc.

Les donacions i fons especials

Biblioteca Massana. Agustí Massana i Pujol (1855-1921) va deixar un fons d'uns 6.000 volums sobre indumentària i arts sumptuàries.

Vista parcial de la nova Sala de Lectura.

Biblioteca Toda. Eduard Toda i Güell (1852-1941) va donar un fons d'uns 7.000 volums de temes hispànics i de viatges, que durant la seva vida de diplomàtic va recollir arreu del món.

Biblioteca Serra i Pagès. Rossend Serra i Pagès (1863-1929) va llegar un fons d'uns 3.700 volums de temes folklòrics i populars.

Diverses:

La Biblioteca Narcís Oller (1846-1930) consta de 1.287 volums.

La Biblioteca Josep Me López-Picó (1866-1959) consta de 1.750 obres, moltes amb dedicatòria de l'autor.

La Col·lecció Serra i Graupera. Edicions i traduccions d'obres de Jacint Verdaguer.

La Col·lecció Rossend Partagàs, d'obres d'història de Barcelona i art català.

Petites col·leccions amb les obres d'Apel·les Mestres, Pompeu Gener, Ignasi Iglésias, Antoni Bulbena, etc. Actualment aquesta biblioteca creix en uns 1.000 llibres l'any, i continua mantenint la idea de ser una biblioteca de temàtica barcelonina. Les matèries en què creix són:

Barcelona. Història, geografia, urbanisme, arquitectura, trets i personatges rellevants de la vida de la ciutat i exposicions celebrades a Barcelona.

Història de Catalunya, història local.

Història d'Espanya en general.

Grans obres de referència. Tant d'història de les ciències i les arts com d'arxivística, biblioteconomia i

altres matèries que ajuden a emmarcar i ampliar el fons bibliogràfic.

En l'actualitat la biblioteca ja no fa distinció entre les obres editades a Barcelona i la Biblioteca Auxiliar, des del 1992, totes les obres es cataloguen amb un programa automatitzat de gestió integrada de biblioteques.

L'hemeroteca

L'Hemeroteca va néixer el 1928 per la voluntat municipal de recopilar i conservar el patrimoni hemerogràfic català, i incorporar-lo a la resta de la documentació de l'Arxiu Històric. Aquesta intenció evidenciava una gran visió de futur envers la recerca historiogràfica.

El total del fons hemerogràfic el formen 80.000 volums i 10.804 títols de col·leccions de premsa, diaris i revistes, desglossats de la següent manera:

Premsa editada a Barcelona

diaris 347 títols
revistes 8.054 títols

Premsa editada fora de Barcelona

diaris 190 títols
revistes 2.213 títols

L'Hemeroteca està especialitzada en publicacions seriadades editades a Barcelona, i conserva la mostra més completa del periodisme barceloní. Les principals col·leccions, sovint úniques, inclouen des del fons denominat "pre-premsa" (segle XVIII) passant

Sala Pompeiana; és un testimoni de la remodelació feta a mitjan segle XIX.

pels primers diaris (*Diario Curioso, Histórico, Erudito, Comercial, Público y Económico* de Pedro Àngel de Tarazona, 1761, o el *Diario de Barcelona*, 1792, conegut popularment com *el Brusí*), fins als actuals rotatius.

Pel que fa referència a les col·leccions de revistes, el ventall és ampli i molt variat: des de les primeres revistes catalanistes (*Lo Pare Arcàngel*, 1841), literàries (*Un Tros de Paper*, 1865; *La Renaixença*, 1871), satíriques (*La Campana de Gràcia*, 1870; *L'Esquella de la Torratxa*, 1872), o artístiques (*Pel & Ploma*, 1889; *Quatre Gats*, 1889) fins a les revistes de caràcter polític i/o històric i els setmanaris d'informació general, moda i amenitats actuals.

Prensa local catalana, premsa espanyola i revistes internacionals i científiques, conformen una part del fons històric de l'Hemeroteca incomplet però molt valuós, ja que la difusió d'aquestes publicacions històriques era molt restringida, fet que dificulta la seva localització en altres hemeroteques.

La "Col·lecció de revistes clandestines" és una de les més importants. Distribuïdes a Barcelona durant la dictadura franquista —encara que s'hi inclouen alguns títols d'èpoques anteriors— s'imprimien clandestinament i algunes de forma simultània a diferents ciutats. El nombre més important d'aquestes revistes pertany a Catalunya, però n'hi ha algunes d'altres ciutats de l'Estat Espanyol, França i Amèrica del Sud.

Sala d'actes Duran i Sanpere, amb capacitat per a 60 persones assegudes.

La "Base de Dades sobre Història de Barcelona" és un fons amb 300.000 notícies extretes dels principals diaris barcelonins (segles XIX-XX), principalment biografies, història i cultura de Barcelona.

La "Col·lecció d'articles i suplementos de diaris" és un fons catalogat de forma autònoma, per la temàtica i per facilitar-ne la consulta.

La "Col·lecció de catàlegs de Filatèlia" conté 24 títols de catàlegs, butlletins i circulars d'ofertes de diferents societats especialitzades en la matèria.

La "Col·leccions de números 1" consta de 2.080 títols de diaris i revistes de Barcelona, Catalunya, l'Estat Espanyol, Europa i Amèrica del Sud. Aquesta col·lecció es va iniciar el 1950 amb el donatiu de Lluís Faraudó.

Els catàlegs del fons històric de l'Hemeroteca, així com les notícies de la base de dades sobre Història de Barcelona, estan en format paper. A partir de 1995 s'han informatitzat amb el programa ABSYS i amb el software documental BRS, respectivament.

L'Arxiu Fotogràfic

L'Arxiu Fotogràfic és un centre dedicat a la recollida, la conservació, l'organització, la descripció i la difusió dels fons fotogràfics de caràcter històric de l'Ajuntament de Barcelona, així com de fons i col·leccions privades.

Tot i que encara no és possible concretar la xifra exacta del material que alberga l'Arxiu Fotogràfic, sí que es pot afirmar que l'arxiu conté, aproximadament, uns 4 milions de fotografies de totes les tipologies, suports, formats, procediments, continguts, autories i cronologies. Així doncs, hi ha des de daguerrotips, ferrotips i ambrotips fins a negatius i positius sobre polièster, passant per autochromes, albúmines, cianotípies, platinotípies, papers salats, nitrats o acetats.

La major part de les seves fotografies contenen imatges de la ciutat de Barcelona en les seves diferents vessants: arquitectura, art, xarxa viària, paisatge urbà, transports, esdeveniments socials, culturals i esportius, retrats, etc. També es poden trobar, encara que en menor quantia, fotografies de pobles de Catalunya i de ciutats de la resta de l'Estat Espanyol. Existeixen també blocs temàtics de gran volum que corresponen a esdeveniments importants de la ciutat de Barcelona, com ara l'Exposició Universal de 1888, la reforma de la Via Laietana iniciada el 1908, l'Exposició Internacional de 1929 o els Jocs Olímpics de 1992.

Pel que fa a l'autoria, s'hi troben representats una gran diversitat de fotògrafs, més d'una trentena, que cobreixen tota la cronologia de l'Arxiu, des d'aproximadament 1860 fins a l'actualitat. En són un exemple Antoni Esplugas, J.E. Puig, Joan Martí, Pau Audouard, Alejandro Merletti, Jean Laurent, Josep Domín-

Dipòsit de la secció de Gràfics.

guez, Joan Vidal i Ventosa, Francesc Serra, Frederic Ballell, Josep Ma. Sagarra, Hermenegild Vallvé, Amadeu Mariné, Josep Postius, Pérez de Rozas i un llarg etcètera.

En definitiva, es tracta d'un ric i valuós conjunt fotogràfic que ajuda a reconstruir la història de la Ciutat i la història i els estils artístics de la fotografia catalana.

Alguns dels fons i col·leccions són: Fons Adrià Gual, Fons AHCB, Fons AHCB-AF, Fons Amadeu Mariné, Fons Anella Olímpica, Fons Arxiu Fotogràfic de Museus, Fons Editorial Martín, Fons Esteve Puig, Fons Exposició Internacional 1929, Fons Frederic Ballell, Fons IMPUSA, Fons Oficina Tècnica d'Imatge, Fons Olimpíada Cultural, Fons Pérez de Rozas, Fons Vidal Ventosa, Fons Vila Olímpica.

El Departament de Restauració

El Departament de Restauració funciona de forma continuada des de 1949. Aquest departament és l'encarregat de restaurar i estabilitzar el material documental i gràfic malmès contingut a l'Arxiu, per tal de retornar-li la funcionalitat.

Dins del material restaurat s'hi troben manuscrits, pergamins, llibres, impresos, diaris, gravats, plànols, cartells, etc.

Nova Sala de Lectura, situada al tercer pis.

Les principals feines que es realitzen al Departament són les de desinfecció, neteja, desacidificació, reintegració i consolidació del suport, laminació i d'altres, així com el control de les condicions ambientals i de conservació del material contingut a l'Arxiu Històric de la Ciutat.

El Departament de Microfilmació

El Servei de Microfilmació va ser creat l'any 1958, amb la finalitat de preservar millor els fons de l'Arxiu Històric de la Ciutat. Paulatinament, ha anat adquirint maquinària adequada a les necessitats de conservació del fons, a la consulta i al servei públic.

Aquest Departament permet, a la vegada, donar un millor servei al públic, que pot obtenir còpies dels fons consultats.

El Departament disposa d'un catàleg del fons microfilmats a la disposició del públic.

Dades d'interès

Adreça: Santa Llúcia, 1.
08002 Barcelona

Telèfon: 93 318 11 95

Fax: 93 317 83 27

Horaris:

Sala de Consulta:

de 9 a 20.45 h., de dilluns a divendres;

de 9 a 13 h., dissabtes.

Mes d'agost: de 9 a 14 h.,

de dilluns a divendres.

Arxiu Fotogràfic, Gràfics,

Fonts Orals i Servei de reserva de l'Hemeroteca: de 9 a

13.30, de dilluns a divendres.

Fotocòpies i microfilms: de 9 a 14 h., de dilluns a divendres.

Accessos:

Metro: Línia I (estació Pl. de Catalunya); Línia III (estacions Pl. de Catalunya i Liceu); Línia IV (estació Jaume I).

Autobusos: Línies 16, 17, 19, 22 i 45.

Serveis: Sala de Consulta.

Fotocopiadora.

Microfilms.

Consulta: Presentació DNI per a consultes esporàdiques; targeta d'investigador emesa per centres d'investigació públics reconeguts.

Director: Manuel Rovira i Solà.

A la pàgina següent: Porta d'entrada a l'Arxiu Històric de la Ciutat, amb el nou accés apte per a minusvàlids.

El 1999 qui és buròcrata no serveix per treballar a l'administració pública!

Biblioteca

Fort, no? El llibre ho demostra amb fets. David Osborne i Peter Plastrik varen escriure un llibre memorable que vàrem ressenyar a la nostra biblioteca: *La reinvençió del govern*. Un llibre que plantejava la satisfacció dels usuaris i la transformació de l'administració. Un llibre definitiu. El vareu llegir?

Ara, amb el que presentem a l'inici d'any, van més lluny: és un llibre prescriptiu, per usar, amb coneixements pràctics per polítics, treballadors i treballadors públics i ciutadania. Un llibre atrevit que proposa moure la muntanya de sal que és l'organització administrativa. Gairebé a tot el món. Per moure-la cal provocar terratrèmols estratègics.

El llibre —insistim— pràctic mostra com ho han fet algunes administracions amb les que el nostre Ajuntament cal que dialogui, compari, comparteixi i aprengui.

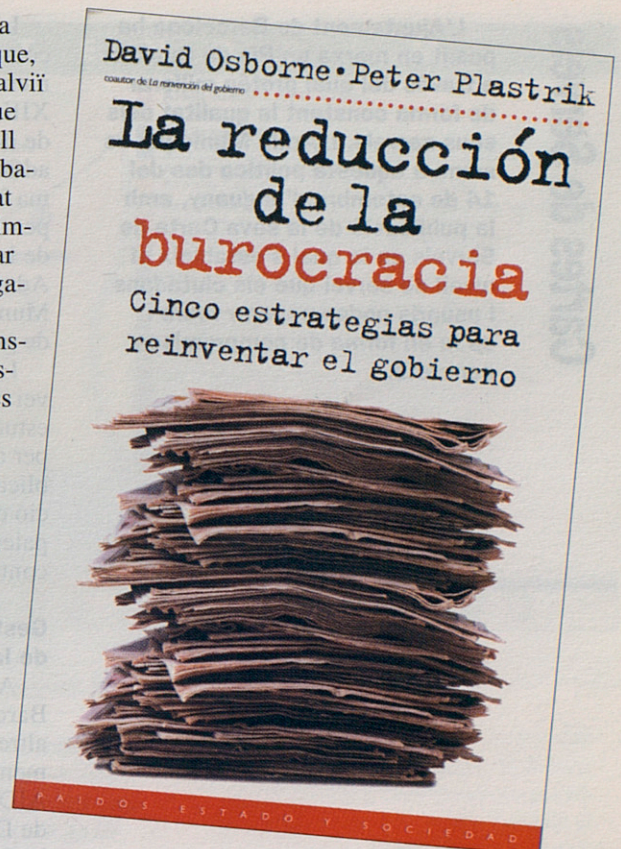
Només anunciem el llibre perquè us el compreu. I el llegiu. En el número de febrer/març li dedicarem el dossier: 12 pàgines per reduir la burocràcia!

La reducció de la burocràcia. Cinco estrategias para reinventar el gobierno.

David Osborne
Peter Plastrik
Paidós, 1998

La tesi que defensa aquest llibre afirma que, perquè una ciutat estalvi molts diners sense que per això baixi el nivell dels serveis, per a treballar més amb la meitat dels treballadors, o simplement per a duplicar l'eficiència d'una organització, resulta imprescindible la transformació dels organismes i sistemes públics amb el fi que es produeixin millores espectaculars en la seva eficàcia, la seva adaptabilitat i la seva capacitat per a innovar. I aquesta innovació només es pot aconseguir canviant el seu propòsit, els seus incentius, la seva responsabilitat, la seva estructura de poder i la seva cultura.

Per començar, els autors proporcionen als pensadors polítics de totes les tendències una guia amb la que puguin portar a terme un veritable treball de "reinvençió". Però després aclareixen que aquesta "reinvençió" no equival a "reforma", ni tampoc és un sinònim de "redimensió", privatització o simple reducció del "despilfarro" i el frau. Es tracta d'una cosa d'abast més gran, una cosa semblant a un canvi a l'ADN dels organismes públics gràcies a la qual la constant capacitat de innovació es convertiria en un procés habitual i els rendiments millorarien contínuament sense necessitat d'impulsos ni empenyes. És a dir, el que alguns anomenarien un sistema que es renova incessantment a si mateix.

Per descomptat, aquesta és una tasca complexa que exigeix un plantejament acurat, i això és precisament el que proporciona aquest llibre valent-se d'una gran abundància de casos pràctics. Un plantejament, en fi, que, havent estat sotmès a prova, ha demostrat la seva validesa en tot el planeta i en tots els àmbits de l'administració pública, des del nacional al local, passant per la defensa i el servei d'escoles bressol".

El llibre treballa tot això a partir de temes com: tenir un propòsit clar, asseure al ciutadà usuari en el seient del conductor, treure el control de dalt i del centre, crear una cultura emprenedora/empresarial...

Pla de Qualitat de l'Arxiu Municipal en els seus catorze centres

Cartes de Serveis

L'Ajuntament de Barcelona ha posat en marxa un Pla de Qualitat a través del qual pretén millorar de forma constant la qualitat dels seus serveis. L'Arxiu Municipal es suma a aquesta política des del 14 de setembre d'enguany, amb la publicació de la seva Carta de Serveis en la qual s'estableix el nivell de servei que els ciutadans i usuaris poden esperar rebre i es fa en forma de compromisos concrets.

L'Ajuntament de Barcelona compta amb un ric patrimoni documental constituït d'ençà del segle XIII, que aplega una gran diversitat de documents, tant històrics com administratius, que formen el Sistema Municipal d'Arxius, integrat per quatre sectors: l'Arxiu Històric de la Ciutat, l'Arxiu Municipal Administratiu, la xarxa d'Arxius Municipals de Districte i els arxius de gestió, a les oficines.

L'Arxiu Municipal posa al servei dels ciutadans, professionals i estudiosos aquest fons documental per a la seva consulta, i amb la publicació dels compromisos d'atenció de la Carta de Serveis vol fer palesa la seva voluntat de millora continuada dels serveis que ofereix.

Gestió integral de la documentació

A més, l'Arxiu Municipal de Barcelona, en col·laboració amb altres departaments de l'Ajuntament, ha posat en marxa el projecte AIDA —Administració Integral de Documents i Arxius, publicat en la Gasetta Municipal de 30 de gener d'enguany— que permet a les oficines municipals la gestió integral dels documents, classificant-los i descrivint-los d'acord amb un mètode estàndard al llarg del seu cicle de vida, per facilitar una òptima recuperació de la informació.

La gestió integral de documents comprèn l'organització i descripció de la documentació, l'avaluació, per part de la Comissió de Tria i Eliminació dels documents, per tal d'identificar els seus valors administratius, fiscals, legals, testimonials o informatius, i decidir el tractament més adient. És a dir, procedir a l'eliminació o la conservació.

L'Arxiu Municipal viu amb il·lusió la posada en marxa d'aquest Pla de Qualitat que representa una fita important en el procés de

modernització i millora en la gestió dels arxius municipals, amb la voluntat de superar les limitacions que encara tenim.

Una gran xarxa d'arxius

De fet, els arxius de l'Ajuntament de Barcelona són una xarxa àmplia i de qualitat que es compon de 14 centres que anem millorant constantment.

És el cas de l'Arxiu Històric de la Ciutat, recentment remodelat, un edifici que conjuga perfectament la tradició del seu edifici gòtic, amb un estil modern i avançat en serveis i tecnologia. O de l'Arxiu Municipal Administratiu, actualment en procés de millora. I la xarxa d'arxius de districte, que defineixen un model descentralitzat ben singular a Europa.

L'Arxiu Municipal assumeix plenament que una administració de qualitat ha d'estar al servei dels ciutadans, mirant d'entendre i donar resposta a les seves necessitats. Així, la satisfacció dels ciutadans ens indicarà el grau de qualitat assolit.

Els eixos fonamentals en què es basa el compromís de qualitat de l'Arxiu Municipal són oferir un tracte amable i respectuós als ciutadans, oferir un servei eficient, àgil i ràpid, garantir la conservació i la difusió del patrimoni documental, facilitar l'accés dels ciutadans als documents, i finalment, oferir el servei en unes instal·lacions adients, accessibles i ben senyalitzades.

La Carta de Serveis

La Carta de Serveis, com a instrument bàsic del Pla de Qualitat, posa en comunicació l'Arxiu Municipal amb els ciutadans, publicant el nostre compromís de servei, manifestant el que esperem dels nostres usuaris i obrint vies de participació i compromís en cas de presentació de queixes.

*“L'Arxiu viu amb il·lusió
la posada en marxa
d'aquest Pla.”*

A Q U Í   L ' A T E N D R E M

SERVEIS:

- Fons Fotogràfics
- Hemeroteca
- Fons Històrics
- Fons Administratius
- Sala Consulta
- Servei de Reproduccions

1	Arxiu Històric de la Ciutat. C/ Santa Llúcia, 1. Telèfon: 93 318 11 95.
2	Arxiu Fotogràfic. C/ Comerç, 36. Telèfon: 93 268 01 42.
3	Arxiu Municipal Administratiu. Baixada Caçador, 3. Telèfon: 93 295 68 00.
4	Arxiu Municipal Administratiu Dipòsit de prearxivatge. C/ Ciutat de Granada, 106. Telèfon: 93 486 30 32.
5	Arxiu Municipal Districte de Ciutat Vella. C/ dels Àngels, s/n. Telèfon: 93 443 22 65.
6	Arxiu Municipal Districte de l'Eixample. C/ Aragó, 311. Telèfon: 93 291 62 28.
7	Arxiu Municipal Districte de Sants-Montjuïc. Pl. Bonet i Muixí, 1. Telèfon: 93 332 47 71 / 93 291 63 05.
8	Arxiu Municipal Districte de les Corts. C/ Masferrer, 29-31. Telèfon: 93 291 64 32.
9	Arxiu Municipal Districte de Sarrià-Sant Gervasi. C/ Cirici Pellicer, 2. Telèfon: 93 205 41 04.
10	Arxiu Municipal Districte de Gràcia. C/ Camèlies, 36-38. Telèfon: 93 285 03 57.
11	Arxiu Municipal Districte d'Horta-Guinardó. Rda. Guinardó, 49. Telèfon: 93 291 67 26.
12	Arxiu Municipal Districte de Nou Barris. Doctor Pi i Molist, 133. Telèfon: 93 291 68 36.
13	Arxiu Municipal Districte de Sant Andreu. Pl. Orfila, 1. Telèfon: 93 291 69 32.
14	Arxiu Municipal Districte de Sant Martí. Av. Bogatell, 17. Telèfon: 93 221 94 44.

Els compromisos adquirits per l'Arxiu Municipal són:

• **Consulta de documents**

Les peticions de consulta en les sales de lectura seran ateses en un màxim de 20 minuts, en el 90% dels casos.

Les peticions de consulta no presencial seran ateses en el temps màxim d'una setmana.

• **Reproducció de documents**

Les demandes de reproducció de documents per fotocòpia seran ateses en un temps màxim de 15 minuts, en el 80% dels casos.

Les demandes de reproducció de documents per microfilm seran resoltes en un màxim de 3 setmanes en el 95% dels casos.

Les reproduccions de documents en format plànol seran resoltes en 48 hores en el 80% dels casos.

Les reproduccions de documents fotogràfics seran lliurades en el termini màxim d'una setmana en el 95% dels casos.

• **Accions per promoure la difusió**

Les peticions de visites comentades al arxius municipals seran

ateses en un temps màxim de 48 hores.

S'organitzaran periòdicament activitats com ara exposicions, conferències i publicacions que donin a conèixer el patrimoni documental de Barcelona.

• **Queixes i Sugeriments**

En les 14 instal·lacions de l'Arxiu Municipal es disposa de fulls de suggeriments i queixes. En cas d'incompliment d'aquests compromisos els ciutadans tenen dret a rebre una explicació.

Les queixes i suggeriments es poden enviar també a: Ramon Alberch, Arxiver en Cap. Ajuntament de Barcelona, Ciutat 9, principal 1a. Barcelona, 08002. Telèfon: 93 402 76 00, fax: 93 402 76 38. E-mail: arxycap@intercom.es
Totes les queixes i suggeriments seran contestades en el termini màxim de 15 dies a partir de la data de la seva recepció.

Ferran Agelet Ordobàs
Responsable de Qualitat
de l'Arxiu Municipal

Josep Ribera, director de la Fundació CIDOB, reflexiona sobre la cooperació internacional

Llegiu-la dues vegades. O tres. Feu, si us plau, d'aquesta entrevista, la manera de comprendre i actuar en solidaritat. Especialment ara que comença l'últim any del segle XX.

Josep Ribera és un home que, amb un equip de gent entusiasta, ha fe possible el CIDOB del carrer Elisabets, prop del MACBA i el CCCB. Un CIDOB que, fa poc, ha crescut en locals de formació. I vol créixer en maneres d'entendre la cooperació.

Teniu, aquí, una manera viva, actual, profunda i seriosa per doblar la solidaritat aquí i allà. Per incorporar la cooperació a l'estil de vida.

I una recomanació: situeu el CIDOB a la vostra agenda!

Quants anys fa que treballeu perquè la solidaritat sigui una manera de viure personal, ciutadana o internacional?

CIDOB va començar a treballar a primers dels anys setanta després d'una experiència de cooperació amb l'Amèrica Llatina i Àfrica. A partir d'aquesta experiència que va durar tots els anys seixanta, vam veure que des d'on havíem de treballar era el nostre país. Vam veure que la responsabilitat del desenvolupament era dels ciutadans de cada país, amb una interrelació que permetés comprendre com podíem harmonitzar els interessos de cadascun dels països. La desigualtat no es pot arreglar a través de la cooperació, sinó que a través d'un procés, complex i lent però necessari, de transformació i democratització en cada país de les relacions internacionals.

Això comporta conèixer una sèrie d'elements. En primer lloc, veure qui són els responsables de cada una de les qüestions, els acords que se signen i els perquè, quins interessos representen, etc. Tots aquestes qüestions necessiten conèixer els parlaments, els parlamentaris, els sistemes dels altres països... I no coneixem res de tot això. A més no hi ha relació entre els parlamentaris escollits i els seus votants, de manera que no els poden explicar les seves necessitats.

Quan es va constituir legalment el CIDOB?

L'any 1973 ens vam constituir com a associació. I en el marc del procés de democratització dels anys 77 i 78 la vam transformar en fundació. En aquella època enteníem que per fer la tasca de dinamitzar el teixit democràtic de cara a la cooperació internacional, necessitàvem crear una sèrie de serveis en el camp de la documentació i la informació que permetessin els estudis i la comprensió de les realitats que ens preocupaven.

També volíem fer recerca, per veure com des d'aquí podíem contribuir en el camp de fora, fer formació i fer contactes i trobades internacionals.

De cara a aquest suport, calia que hi hagués institucions. Per això a la Fundació hi ha la presència d'institucions públiques i privades.

Com es podria definir avui el CIDOB? Què és el que fa?

És un centre de documentació internacional que està en contacte i connectat en xarxa amb iniciatives europees en qüestions de cooperació, relacions internacionals i de seguretat. Fem recerca aplicada per poder incidir des de Barcelona, Espanya i Europa cap al món. També fem formació de post-grau.

Tenim un Màster d'Estudis Internacionals i un Diploma d'Estudis de Cooperació al Desenvolupament.

A més fem un seguit de cursos especialitzats monogràfics sobre diversos temes. Pel fet d'estar situats a Barcelona, el nostre referent espontani és la Mediterrània, amb un interès especial per al món àrab i Amèrica Llatina. També ens interessa l'obertura cap als països de l'Est i l'Àfrica Subsahariana.

En quins camps temàtics poseu l'accent?

Cooperació al desenvolupament. Idins d'aquest gran tema, qüestions mediambientals, de població i desenvolupament, a partir de les conclusions de la reunió de El Caire sobre població i salut reproductiva, un tema que considerem molt important de cara al futur del desenvolupament.

Pel que fa a les relacions internacionals, tractem qüestions de política internacional i el que abans s'entenia per estudis estratègics i temes de defensa. Ara es tracta de seguretat molt més vinculada al desenvolupament que no pas a la força necessària per mantenir la pau, tot i que a vegades és necessari.

Fotos: R. Escudé

“La Fundació CIDOB és un centre de serveis. No som un centre participatiu, sinó un instrument perquè la gent pugui participar en el teixit social, econòmic o fins i tot de cooperació de la nostra ciutat.”

Com poden, els ciutadans —i els treballadors i treballadores municipals en especial— usar el CIDOB?

Sobretot, utilitzant els serveis. Participar en la nostra oferta formativa, en les jornades que anem fent, o consultant la nostra documentació i publicacions. La Fundació CIDOB és un centre de serveis. No som un centre participatiu, sinó un instrument perquè la gent pugui participar en el teixit social, econòmic o fins i tot de cooperació de la nostra ciutat. Les associacions i entitats es poden nutrir de les persones que es formen amb nosaltres o bé els podem fer de suport a les seves activitats, com a assessors.

Com valora el paper de les Organitzacions no Governamentals?

Les ONGs hauríem d'entendre que per tenir eficàcia cal una base social molt forta. És a dir, preguntar-nos en nom de qui fem el que fem: en quin teixit social, organitzatiu del

nostre país es fa una interrelació de cooperació i intercanvi amb altres països.

Sinó és així, hi ha el perill que les ONGs es converteixin en ser expertes només en relacions públiques i transferència financera.

Cal fer un esforç d'anar especialitzant els camps de l'intercanvi, i segons el camp —sanitari, educatiu, rural, etc.— poder connectar amb les entitats i amb les petites empreses per tal que siguin elles les que s'obrin en el camp de la cooperació. Així es dona intercanvi d'experiències, de models de desenvolupament, de models empresarials, de models inclús dins d'un teixit social...

La majoria de problemes que pateixen les societats es repeteixen en diferent grau per tot el món, de manera que es podrien fer intercanvis de tècnics entre països. Així es passaria d'una ajuda financera —necessària—, a altres models.

Nosaltres disposem d'una economia més forta i de moltes tecnologies.

Però, malgrat això, tenim moltes dificultats per poder fer coses. Si féssim aquest procés d'intercanvi ens podríem enriquir amb experiències dels altres. A Amèrica Llatina, per exemple, hi ha un gran dinamisme molt creatiu i estimulant, que ens podria servir. I nosaltres tenim una experiència més sofisticada i també útil i interessant.

I en els casos d'emergències humanitàries, què cal fer?

En primer lloc, si nosaltres sabéssim madurar bé i coneguéssim a fons els programes de desenvolupament dels propis països i els externs —què fa el Fons Monetari Internacional, què fa el Banc Mundial, la Unió Europea, etc.— seria tot més fàcil. Però es desconeix, no hi ha interrelació ni coordinació i tothom fa el que pot amb molt d'esforç i bona voluntat. Però a la llarga no es sumen les polítiques.

Cal fer un esforç de reflexió perquè com que els temes són molt urgents es vol córrer massa. I no es

pot córrer. Tot sovint passa que arriben els avions a l'aeroport i no tenen camions per descarregar les caixes de material d'ajut. Mentre s'esperen arriba un altre avió procedent d'Alemanya, on tenen més experiència, que porta camions i fins i tot helicòpters. I encara hi ha més problemes, perquè els països posen condicions a la distribució del material. I què passa quan marxen els cooperants?

Aquest seria el repte de la cooperació, la racionalització?

Sí, seria esperar per conèixer. Però mentrestant, anar fent. Obligar-nos a reflexionar ara mateix. Ara sabem que per córrer molt no se solucionen els problemes. L'any 94 es va córrer a Ruanda, però la situació està tan greu com aleshores. Somàlia també continua greu, etc.

Està demostrat que corrent molt no s'arreglen coses que són estructuralment complexes i amb dificultats històriques pel que fa a infraestructures, possibilitats, climes que no ajuden...

El fet d'obligar-nos a reflexionar, a coordinar-nos, però mentrestant no deixar de fer el que s'està fent és cap a on hem d'anar. Es tracta d'una cosa molt fàcil de dir i molt complexa de fer.

Sovint els ajuts comencen arrel de les notícies que es donen sobretot per televisió. Només s'actua quan els conflictes es mediatitzen?

Els mitjans de comunicació fan el paper d'impactar i mobilitzar. I aprofiten el que poden. Les entitats, que podríem nutrir els mitjans amb iniciatives més tranquil·les i serenes, no ho tenim preparat, i tampoc tenim capacitat per mobilitzar la normalitat. Tots plegats impovisem i anem a remolc. Ara toca Amèrica Central, d'aquí tres mesos no s'haurà acabat el problema i es parlarà d'una altra zona. Això és el que hauríem d'evitar.

"El fet d'obligar-nos a reflexionar, a coordinar-nos, però mentrestant no deixar de fer el que s'està fent és cap a on hem d'anar."

No es tracta de criticar els mitjans de comunicació, que responen a uns interessos concrets i a unes necessitats d'audiència o de vendes.

Així, què cal fer quotidianament?

Cal fer passar per quotidiana la dimensió de la cooperació internacional i la solidaritat. Això és possible si entenem que la nostra responsabilitat comença a casa nostra. Aquesta és la prioritària. Gratar-se la butxaca i donar diners pot ser una fugida i, en canvi, aguantar amb estímul i il·lusió la reflexió és anònim i també essencial. En el fons és la millor contribució perquè les coses s'arreglin.

A la resta de països amb problemes hi pot haver gent que faci el mateix. Enfortir el teixit democràtic, veure com reflexionen i es comprometen a millorar el seu entorn... Aleshores és quan hi pot haver una cooperació horitzontal. No es tracta que els que tenim diners i tecnologia els ajudem perquè són pobres i es moren de gana. Conèixer altres realitats crea vincles que ens ajuden a pensar i ens estimulen a canviar els nostres esquemes. Fins i tot, si ens ho prenem seriosament, ens poden fer canviar el nostre estil de vida.

Als països amb problemes també hi ha gent molt preparada i competent, i organitzacions fiables i amb gran capacitat de gestió, tot i les grans dificultats perquè el teixit és molt feble.

Els també ens poden ajudar i necessitem les seves reflexions per no quedar-nos enquilosats i limitar-nos a anar fent.

En quines grans mans està el desenvolupament?

El desenvolupament té a veure amb circuits d'estructura, que vol dir: inversions, tecnologia, empreses, societat civil i administració. No vol dir: ONGs, voluntaris, subvencions, donacions. Aquesta cultura és marginal i no canvia res.

Si les accions humanitàries no passen pels elements estructurals en el camp econòmic, social i financer, serveixen de poc. Han d'anar enfocades a les estructures que vertebraven els països. I no a les estructures marginals.

Aquesta és una visió novedosa de la cooperació internacional.

El problema és que a les nostres societats, per no canviar, ja els va bé tenir aquestes estructures marginals. A més tenim la descàrrega emotiva i emocional de què som bons i generosos. Però això és prepotència perquè no hem adquirit una cultura de la solidaritat i de treballar conjuntament. Hem d'acceptar les estructures marginals com a annexes.

Jo sempre dic que la cooperació té dos pecats originals. Per una banda, s'inicia amb el procés de descolonització dels anys cinquanta. La descolonització significa que hi ha unes metròpolis que són superiors als conquerits i els han d'ensenyar què han de fer. Els instal·len una estructura jurídica, administrativa, territorial i productiva, tant si ho entenen com si no. I és molt difícil fer desaparèixer aquest sentiment de prepotència.

I d'altra banda, com que volem ser bons i en el procés de descolonització les esglésies tenen un paper molt protagonista en la cooperació al costat de les missions, s'ha secularitzat el que feien les esglésies i continua quedant tot el que és humanitari com a annexe.

Aquests dos elements, la superioritat i l'ajuda humanitària en el sentit de fer-ho perquè són pobres, són molt difícils de canviar en la mentalitat de la gent. La nostra principal responsabilitat és canviar i democratitzar casa nostra. Com a Bolívia és dels bolivians i a l'Índia dels indis.

Això suposa també un canvi en el paper dels governs a l'hora de dissenyar les polítiques de cooperació?

A través dels nostres impostos hi ha molts diners. Aquest any podran

“La nostra principal responsabilitat és canviar i democratitzar casa nostra. Com a Bolívia és dels bolivians i a l’Índia dels indis.”

arribar a 210.000 milions de pessetes en cooperació, que els nostres governs vehicularan cap a la cooperació. Per què no comencem a orientar les polítiques de cooperació que ja s'estan fent? Els ciutadans ja ens hem rascat les butxaques.

Els parlamentaris, els programes dels partits, els pressupostos, tot això és vida democràtica: cal veure què es fa amb els programes dels governs. Les diferents polítiques per àmbits han de tenir coherència: l'economia, el comerç, l'educació... Falta prestigiar la política que, en definitiva, és l'organització de la nostra convivència.

El que no podem fer és denunciar les mancances i la corrupció dels altres països, on són molt fàcils de veure, i no mirar a casa nostra. Tot això sumat al que ja s'està fent.

Correm el perill que la solidaritat sigui una moda?

Ho ha estat. Tradicionalment era la moda de la burgesia i l'aristocrà-

cia. I el paper de la primera dama, que presidia les grans fundacions. És una moda que reforça l'estatus i millora i prestigia la imatge.

Però si es potencia la solidaritat a nivell educatiu, en un procés prèviament reflexionat, pot arribar a servir de molt. Es tracta d'una inversió en formació.

Barcelona és una ciutat solidària?

En aquests moments és solidària i es fan esforços perquè ho sigui. El problema és que es tracta d'una feina molt lenta. Quan la fas sembla que no facis res. El que cal és continuar fent reivindicacions. Però també cal treballar reflexionant i estudiant, de manera que ens hem de repartir la feina.

Cal crear xarxes i una mentalitat col·lectiva, vincular ajuntaments i parlaments, que tenen gabinets de cooperació, de cultura, d'ensenyament, d'economia... És una feina global.

Com valora el 0,7% municipal que es dedica a cooperació internacional?

El valoro si es posa en aquest marc conceptual global. Ara bé, com a imatge —tot i que he estat president de la Coordinadora quan es va iniciar la campanya— m'hi oposo. No es pot donar la imatge davant de la societat que amb més diners s'arreglen les situacions, perquè això és mentida. Amb aportacions econòmiques no es solucionen situacions estructurals.

Com a motiu de sensibilització espontània ha estat d'una gran riquesa, les administracions ho han aplicat perquè s'hi han vist obligades i políticament havien de respondre, però sense saber ben bé de què anava la cooperació. És un procés que s'ha iniciat i s'ha de fer madurar, però és insuficient.

La MUNICIPAL

Fem servir paper reciclat!!

Sostenibilitat

L'augment progressiu de les deixalles urbanes, tant en pes com en volum, és un dels problemes ambientals més greus amb el que ens enfrontem actualment a la ciutat de Barcelona.

Si tenim en compte la quantitat de residus urbans generats a la ciutat, la fracció de paper-cartró representa el 31% del total (19% paper, 12% cartró). És important saber que el paper, sempre que es reculli separatament de les altres fraccions, és un material molt fàcil de reciclar.

La recollida selectiva de paper representa tant un estalvi de recursos —aigua, energia i fusta— com una forta disminució dels costos del tractament dels residus sòlids urbans i de la contaminació del medi ambient.

Pensant en tot això, la Regidoria de Ciutat Sostenible ha posat en marxa una campanya per potenciar l'ús del paper reciclat dins de l'Ajuntament.

A la ciutat de Barcelona la recuperació de paper usat està actualment molt per sota de les possibilitats reals, tot i que la política municipal de residus urbans està enfocada cap a l'assoliment d'uns percentatges de reutilització i reciclatge cada cop més ambiciosos, en coherència amb el nou Pla Metropolità de Gestió de Residus Municipals, aprovat el 17 de juliol de 1997.

Participant en la recollida selectiva de deixalles s'ajuda a resoldre part d'aquesta problemàtica; però hi ha altres coses que es poden fer per minimitzar l'increment de la fracció paper als residus sòlids urbans. Per una banda, cal fer un bon ús del paper i reduir-ne el seu consum —reutilitzant-lo, fotocopiant a dues cares... I per una altra, és necessari augmentar la utilització de paper reciclat en la vida diària.

Pel que fa a aquesta darrera recomanació, s'ha de saber que l'ús de paper reciclat contribueix a la preservació del medi i a un desenvolupament sostenible per diversos motius:

- El fet d'estar elaborat amb paper vell disminueix la demanda d'arbres per a l'obtenció de la pasta química necessària en la fabricació de paper nou. Per cada tona de paper reciclat estalviem 3,2 m³ de fusta.
- Contribueix a minimitzar la quantitat de paper a tractar pels sistemes de tractament de residus sòlids urbans, ja que el paper vell constitueix el 90% del total de la matèria primera utilitzada en la fabricació de paper reciclat.
- En la fabricació de paper reciclat s'estalvia un 86% d'aigua i un 65% d'energia respecte a la fabricació de paper nou.
- La fabricació de paper reciclat és un procés poc contaminant —no utilitza blanquejants químics ni òptics i el destinat es fa amb sabó biodegradable...— i per

tant, és molt menys agressiva amb el medi que la producció de paper convencional de pasta química i que l'emblanquiment del paper amb blanquejadors a base de clor.

El paper, principal residu

Durant el primer semestre d'enguany i per iniciativa de la Regidoria de Ciutat Sostenible, s'ha realitzat la Auditoria Ambiental (Ecoaudit) dels edificis centrals de l'Ajuntament de Barcelona. Un dels fluxos de materials més importants que s'ha analitzat amb l'ecoauditoria ha estat el del paper i productes de paper, que representen un 40% de la facturació anual de les compres.

Dels resultats de l'ecoauditoria es deriven diverses qüestions:

- El paper és la fracció més gran dels residus generats als edificis municipals.
- Existeix certa preocupació entre el personal municipal per l'ús excessiu de paper, segons l'enquesta realitzada als treballadors de l'Ajuntament durant l'ecoauditoria.
- El consum de paper reciclat representa un percentatge molt petit dins el total del consum de paper.
- El paper en raima DIN A 4 reciclat tan sols és el 2,6% per aquest tipus de paper.

D'acord amb tot això, la Regidoria de Ciutat Sostenible de l'Ajuntament de Barcelona ha posat en marxa una campanya entre les persones que treballen a l'Ajuntament, empreses mixtes i instituts municipals, amb la que es pretén fomentar l'ús responsable de paper i augmentar la utilització de paper reciclat.

Aquesta campanya, portada a terme durant els mesos d'octubre i novembre d'enguany, ha consistit en la difusió d'un fulletó a tots els sectors municipals, on es descriuen els avantatges mediambientals d'utilit-

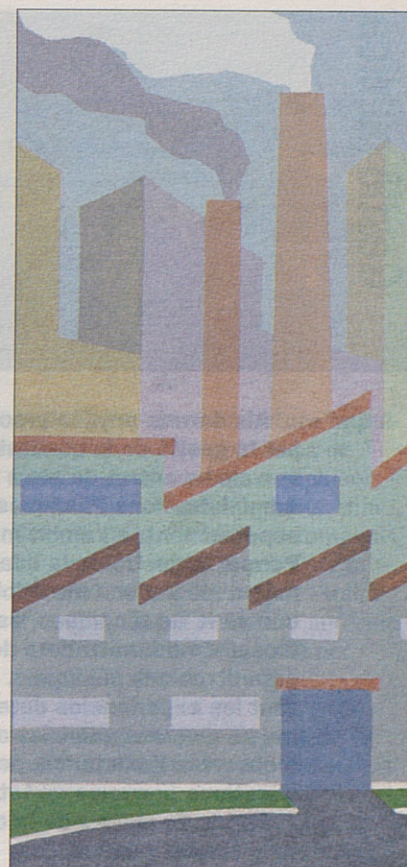
La MUNICIPAL

“Esperem que aquesta actuació serveixi per a augmentar l'ús del paper reciclat en les activitats municipals.”

zar paper reciclat. Al difondre aquest fullat es vol aconseguir donar a conèixer entre les persones que treballen a l'Ajuntament el malbaratament de recursos i el grau del contaminació que implica la fabricació de paper de pasta química enfront la fabricació de paper reciclat.

Des de la Regidoria de Ciutat Sostenible esperem que aquesta actuació serveixi per a augmentar l'ús del paper reciclat en les activitats municipals, sempre tenint en compte que la manera de fer de les persones que treballen a l'Ajuntament pot ser un exemple a seguir per a la resta de la gent que viu i treballa a Barcelona.

Josep Puig i Boix
Regidoria de Ciutat Sostenible

Classificació del paper segons el seu procés de fabricació

Tipus de paper	Pasta química	Paper amb baix contingut de clor ECF (1)	Paper lliure de clor TCF (2)	Reciclat lliure de clor	Reciclat ecològic
Matèria primera	Fusta	Fusta	Fusta	Paper vell	Paper vell
Kg. paper/ Kg. matèria primera	50-60%	50-60%	50-60%	90%	90%
Productes emprats en la fabricació	Sulfats, hidrosulfits que produeixen residus molt contaminants	Sulfats, hidrosulfits que produeixen residus molt contaminants	Sulfats, hidrosulfits que produeixen residus molt contaminants	Destintat amb sabó biodegradable, poc contaminant	Sense destintat (per a sobres, blocs de notes, no per fotocopiar)
Blanquejat	Clor elemental (gas)	Diòxid de clor	Ozó	Aigua oxigenada (quan es blanqueja)	Sense blanquejat

(1) EFC (Elemental Chlorine Free), falsament dit ecològic: el seu procés de fabricació és pràcticament idèntic al del paper convencional excepte en la fase de blanquejat, on s'utilitza diòxid de clor enlloc de clor elemental.

(2) TCF (Totally Chlorine Free), falsament dit ecològic: el blanquejat utilitzat no és ni clor ni diòxid de clor, sinó ozó.

Al decidir quin paper escollim per treballar, és important conèixer els diferents tipus existents al mercat per poder comparar les implicacions mediambientals que comporta l'ús d'una o d'altra classe de paper.

Recomanacions per aplicar la gestió de la qualitat en un ajuntament

Als darrers anys la preocupació per la gestió de la qualitat dels serveis ha entrat de ple a les Administracions Públiques i, molt especialment, a l'àmbit municipal. Perquè la gestió de la qualitat, a més a més, d'una metodologia o una sèrie de tècniques, és una filosofia modernitzadora de les organitzacions públiques. Analitzant les experiències dutes a terme en diverses administracions s'observen l'existència de grans qüestions comunes en tots els esforços de millora de la qualitat dels serveis públics.

Aquests elements són:

- Desenvolupament d'una nova forma de governabilitat preocupada en apropar la presa de decisió als ciutadans i millorar els serveis públics.
- Voluntat de satisfer als ciutadans, identificats com a usuaris, clients, parroquians, presones interessades —*stakeholders*—, etc.
- Compromís per a un nou lideratge directiu orientat a prestar serveis de qualitat i treballar en equip de forma cooperativa.
- Creació de climes laborals i organització del treball més motivadora per als treballadors públics.
- Major preocupació per l'*empowerment* dels treballadors públic i per la seva participació en la presa de decisions.
- Major atenció en com es presten els serveis i com es mesura la seva qualitat.
- Simplificació dels procediments de treball —minva de la cadena de comandament, supressió d'aquells treballs no aporten valor afegit, menys paperassa, etc.
- Adopció de sistemes de treball més flexibles: a la gestió de personal, sistema de compres, etc.

Aquests elements han trobat a la gestió de la qualitat un referent que els aporta coherència, cohesió i aplicabilitat. Avui existeixen nombroses experiències que permeten construir una teoria pròpia de la gestió de la qualitat en l'àmbit municipal. Al fil d'aquests resultats proposo una lectura i una aplicació municipalista dels principis bàsics de la gestió de la qualitat.

Proposta d'un sistema de qualitat municipal

El sistema de qualitat municipal es compon de diversos subsistemes que sorgeixen dels diferents nivells de decisió i d'actuació presents a l'entorn municipal. Cadascun d'aquests sistemes influeix en l'obtenció de la qualitat total de l'ajuntament.

Qualitat a la governabilitat. Els òrgans de govern de l'Ajuntament han d'establir amb claredat quina és la visió i les missions que orientaran tant les prestacions de serveis obligatòries, com aquelles actuacions que s'integren a l'agenda política. Quins tinguin la responsabilitat de la direcció municipal hauran d'incorporar el punt de vista del ciutadà en el moment de la seva presa de decisions, i en el corresponent desenvolupament de les seves polítiques públiques.

Qualitat en els procediments. Es tracta de gestionar els procedi-

“Avui existeixen nombroses experiències que permeten construir una teoria pròpia de la gestió de la qualitat en l'àmbit municipal.”

ments més adients per aconseguir els objectius i resultats proposats, especialment els relacionats amb la satisfacció dels ciutadans, i procurar que allò s'aconsegueixi de la forma més transparent, eficaç i eficient.

Qualitat en les relacions internes. Aquesta part del subsistema ha de procurar que a les múltiples relacions internes que es donen a l'organització municipal per a la prestació de serveis als ciutadans, s'apliquin les exigències pròpies d'una relació client-proveïdor intern.

Qualitat en les regulacions amb els proveïdors. Assegurar que el sistema de proveïdors i les condicions que regulen les compres de béns i serveis de l'ajuntament siguin les més idònies per garantir l'eficàcia i l'eficiència dels serveis al ciutadà, així com un ús eficient dels recursos públics.

Qualitat en les relacions amb l'entorn. Es tracta d'aconseguir que els diferents nivells relacionals externs de l'ajuntament, així com les seves influències sobre l'entorn, en el seu sentit més ampli, inclosa la dimensió mediambiental, estiguin presidides pels criteris globals de qualitat. Es tracta de trobar un diàleg creador entre creixement sostenible i qualitat.

Qualitat en la prestació de serveis al ciutadà. Aquesta part del sistema s'ocupa del correcte disseny de la prestació dels serveis als ciuta-

dans. És la part final de tot el procés de gestió de la qualitat municipal de la qual depèn que el ciutadà quedi satisfet de la qualitat dels serveis prestats per l'ajuntament.

Estratègies per implantar la qualitat

No crec que existeixi una estratègia general que pugui recomanar-se com a camí màgic vers la qualitat a l'Administració local. Més aviat penso que haurà d'utilitzar múltiples estratègies adaptades a les diferents realitats de les administracions locals. Amb tot, i sabent que les següents propostes han d'estar permanentment sotmeses a escrutini, suggereixo una sèrie de recomanacions que tracen una possible via metodològica per implantar la gestió de la qualitat en un ajuntament.

1. La qualitat és un objectiu de govern. La qualitat en una administració local no s'assoleix per esforços espontanis, sinó per l'acció planificada efectuada des de posicions de govern. Recrear l'administració en clau de qualitat ha de ser un objectiu del govern municipal. Per això, l'equip polític municipal ha de comprendre que repensar l'administració pública en clau de qualitat és quelcom més que quatre actuacions de propaganda, es tracta de consolidar un sistema de direcció i gestió creuats pels conceptes de qualitat.

2. Crear una estructura impulsora. L'equip de govern ha de crear i liderar un òrgan impulsor de tot el procés de la qualitat dins de l'ajuntament. La seva composició pot ser variada, però l'organització ha de percebre que es tracta d'un grup humà investit d'autoritat i amb autoritat reconeguda per pilotar el procés.

3. Diagnosticar l'estat de la qualitat. El pas següent consisteix en saber en quin estat es troba l'ajuntament i com perceben els ciutadans que hi és. Per això, suggereixo que el grup impulsor empri el model de diagnòstic de l'EFQM. Per completar el diagnòstic cal sortir fora de l'organització i saber quina percepció tenen els ciutadans de l'organització municipal. Per això el grup impulsor ha d'aprendre a utilitzar qüestionaris tipus Servqual o qualitat de serveis. Pot ser útil que el grup impulsor utilitzi uns altres mecanismes de sondeig d'opinió o aprengui a aprofitar les múltiples fonts d'informació existents ja en un ajuntament per a rellegir aquestes dades des de la perspectiva de la qualitat. Alguns ajuntaments han utilitzat tècniques qualitatives per conèixer l'opinió dels ciutadans. Tècniques del tipus "Focus Group" o "Grup Nominal" són molt útils per conèixer la percepció qualificada del ciutadà.

“Un factor d'èxit per a la consolidació del nou paradigma legitimador de la nova administració pública és l'assoliment de noves fites de participació ciutadana, tant a la definició com a la gestió dels serveis públics.”

Com a complement a aquestes primeres fases orientades al diagnòstic de l'organització, el grup impulsor pot recabar informació d'altres municipis més experimentats en la implantació del sistema de qualitat o que té institucionalitzat un sistema de gestió per indicadors. Es tracta de dur a terme un *benchmarking* institucional no competitiu, més aviat cooperatiu.

4. Fer participar els treballadors. És una bona ocasió per a promoure la mobilització de la intel·ligència, la creativitat, la innovació i el compromís dels treballadors públics en la millora dels serveis públics. En l'administració pública la participació dels seus treballadors és indispensable per a la superació dels esculls burocràtics i l'orientació dels serveis vers els ciutadans. Algunes administracions locals han desenvolupat amb èxit estratègies d'*empowerment* dels seus recursos humans. De l'anàlisi d'aquestes experiències es dedueix que el millor camí per impulsar l'*empowerment* és la creació d'equips de millora dels serveis. És aconsellable constituir equips de millora al voltant de les dificultats o errades detectades a la fase de diagnòstic. Els resultats aportats pels equips de millora han de ser aplicats en la mesura del possible.

5. Mesurar la qualitat. El grup impulsor de la qualitat ha de crear un sistema d'informació sobre la gestió de la qualitat amb els corresponents indicadors de qualitat. També en aquesta fase el grup impulsor ha de crear el sistema de recaptar periòdicament l'opinió dels ciutadans per poder mesurar el nivell de qualitat dels serveis municipals. El grup impulsor haurà d'estimar que cada servei municipal estableixi els corresponents indicadors de qualitat. Els indicadors de qualitat poden referir-se tant al procés de producció del servei com al propi resultat del servei o la satisfacció que aquest produeix als ciutadans.

6. Participació dels ciutadans. Un factor d'èxit per a la consolidació del nou paradigma legitimador de la nova administració pública és l'assoliment de noves fites de participació ciutadana, tant a la definició com a la gestió dels serveis públics. Es tracta d'incorporar el punt de vista del ciutadà, tant durant la fase de la planificació de les polítiques públiques, com en la seva execució mitjançant l'acció del govern per mitjà dels programes o serveis prestats. Els ajuntaments han de trobar noves i imaginatives fórmules de participació que augmentin la seva permeabilitat a la cooperació i col·laboració mútua amb els ciutadans. Actualment s'estan experi-

mentant nous canals participatius que permetin augmentar la “responsabilitat participativa” dels ciutadans en la presa de decisions en cadascun dels nivells de l'administració i cercar el seu compromís actiu en la pròpia prestació dels serveis públics.

7. Cartes de serveis. Un aspecte clau del compromís de l'Administració local amb els ciutadans és el grau de fiabilitat que aquests poden concedir a les propostes modernitzadores del sector públic. Diverses administracions públiques han començat a publicar cartes de serveis. Són declaracions dels compromisos que pren un ajuntament amb els ciutadans. La construcció i la publicació de “cartes de serveis” aporta tangibilitat a les idees latents a les propostes modernitzadores de l'administració local, i permet establir un nou consens administració-ciutadà que aporta credibilitat al procés de modernització de les corporacions locals. Les cartes permeten establir un nou acord al voltant dels drets i deures, tant de l'Administració com dels ciutadans, i permet recuperar la confiança d'aquests amb la primera.

8. Sistema de queixes i suggeriments. L'existència d'un sistema reglat de suggerències i queixes proporciona una valuosa informació que permet als responsables municipi-

“L'existència d'un sistema reglat de suggerències i queixes proporciona una valuosa informació que permet als responsables municipals saber quina és la qualitat dels serveis prestats per un ajuntament.”

pals saber quina és la qualitat dels serveis prestats per un ajuntament. Els ajuntaments han de gestionar les suggerències i les queixes sense complexes i mai des de posicions o actituds defensives. El sistema de suggerències i queixes ha de permetre a l'organització municipal aprendre de les queixes.

9. Comunicar la qualitat.

Un cop finalitzada l'extensió de la qualitat dins de l'ajuntament i començar a recollir els primers resultats de millora, el grup impulsor pot iniciar la fase de difusió de la qualitat. En aquesta fase es pretén que l'organització conegui a fons tots els pilars fonamentals del sistema de qualitat de l'ajuntament i cadascun dels treballadors municipals sàpiga quin serà el seu paper. Es tracta de realitzar una bona campanya, per això l'ajuntament ha de desenvolupar una campanya de màrqueting intern. De la mateixa manera, l'organització municipal ha de comunicar la seva gestió de la qualitat als ciutadans procurant utilitzar diversos canals de comunicació coherents amb els segments de la població.

10. Documentar la millora de la qualitat. Després de les fases anteriors és el moment de desenvolupar normes que permetin assegurar la qualitat d'acord amb les propostes operatives proposades pels equips

de millora. L'assegurament de la qualitat és un pilar fonamental de qualsevol estratègia de qualitat. En una organització complexa, com és un ajuntament, aquest esforç de formalització, realitzat des de l'òptica de la recerca de la qualitat en els serveis prestats als ciutadans, se sintetza en un element tangible, com és un manual de qualitat.

11. Avaluar la qualitat. Al final de tot el procés el grup impulsor ha d'analitzar el que ha aconseguit i comprovar el grau de qualitat assolit. Per això, el grup impulsor pot utilitzar les mateixes eines que ha emprat per diagnosticar la qualitat. La millor de totes les avaluacions possibles és preguntar directament als ciutadans sobre la qualitat dels serveis prestats per l'ajuntament. Convé utilitzar un procés sistemàtic de consulta als ciutadans que permeti establir sèries comparatives.

12. Proveïdors de qualitat. Es tracta d'introduir una nova dinàmica que superi unes relacions presidides, en moltes ocasions, per la desconfiança i la prevenció. La relació "client-proveïdor" introdueix la perspectiva de la cooperació entre l'interior i l'exterior de l'organització. A mesura que a l'administració pública s'intensifica l'externalització de serveis, les bones relacions amb els proveïdors resulten claus

per prestar serveis de qualitat. Tot i això, no es tracta d'una qüestió senzilla de resoldre. L'actual marc jurídic regulador del procés de contractació pública, la pròpia parsimònia dels procediments administratius són, entre d'altres, factors limitants d'una gestió de proveïdors amb criteris de qualitat.

Espero que totes aquestes recomanacions siguin útils al lector. Molts ajuntaments ja han començat a caminar el camí de la qualitat. Es tracta d'anar incorporant noves experiències que permetin eixamplar el coneixement col·lectiu.

Jordi López
Servei de Formació Local

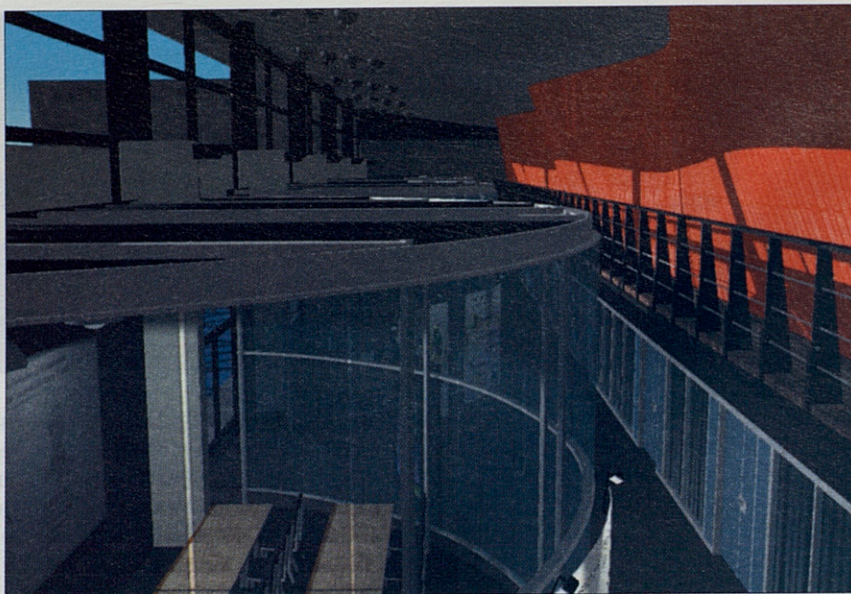

Cibernàrium, un multiespai telemàtic per al món empresarial i professional en col·laboració amb "La Villette" de París

Barcelona activa

Barcelona, que ha pres la ferma decisió de posicionar-se com a ciutat capdavantera en el desenvolupament i l'ús de les noves tecnologies de la societat de la informació i del coneixement, presenta una de les actuacions municipals més innovadores en aquesta direcció: la posada en marxa el proper mes de febrer, al Fòrum Nord del districte de Nou Barris, del Cibernàrium.

Cibernàrium és un multiespai que vol apropar el món de la telemàtica a estudiants, empreses i professionals, per tal que identifiquin les oportunitats que els ofereix, descobreixin les seves aplicacions en l'àmbit professional i empresarial i aprenguin a utilitzar-les. El servei és una realitat gràcies a l'acord de col·laboració entre l'Ajuntament i "La Villette", la Cité des Sciences et de l'Industrie de París.

El Cibernàrium s'emmarca en el Projecte "Barcelona Emprenedora" que va ser inclòs en el Programa Operatiu per a Catalunya del FEDER en el període 1997-1999. Cibernàrium és el darrer dels projectes inclosos a "Barcelona Emprenedora" que també incorporarà altres projectes ja en marxa com són Infopime, el Viver Virtual i la Renovació del Districte Industrial de Sant Andreu.

La Villette de París i la UPC participen en el projecte

Cibernàrium es presenta a Barcelona de la mà d'un dels espais de divulgació tecnològica més important d'Europa: La Cité des Sciences et de l'Industrie —La Villette— de París, que ha establert un acord de col·laboració amb el consistori per desenvolupar, des de Barcelona Activa, programes i actuacions de difusió de la cultura telemàtica i de capacitació en l'ús d'aquestes tecnologies.

La Cité des Sciences et de l'Industrie és el centre de divulgació científica i tècnica més gran d'Europa i probablement un dels més innovadors. El passat 9 d'Octubre es va signar

l'acord entre l'Alcalde i el President de La Villette, Michel Demazure. Aquest projecte també comptarà amb la col·laboració d'altres institucions com la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) que participarà en el desenvolupament d'un programa d'activitats adreçat als joves en procés de formació.

Aquest innovador i pioner multiespai telemàtic a la ciutat s'emmarca en el conjunt d'actuacions que ens permeten avançar cap a la ciutat del coneixement i que expressen la voluntat municipal de potenciar la Barcelona de nova generació: una nova generació d'infraestructures, d'empreses, de productes i serveis, d'ocupacions i activitats econòmiques, de sistemes de comunicació i de gestió. En definitiva, una Barcelona oberta al progrés, que treballa per millorar la qualitat de vida, la igualtat d'oportunitats, la competitivitat de les seves empreses i l'ocupació.

Mil metres quadrats al Fòrum Nord

Cibernàrium ocuparà una superfície de 1.000 m² i estarà situat dins de l'equipament municipal Fòrum Nord,

“Cibernàrium ocuparà una superfície de 1.000 m² i estarà situat dins de l'equipament municipal Fòrum Nord.”

que actualment acull un Centre d'Empreses, un Centre de Formació en Gestió Empresarial i Noves Tecnologies i una Àrea de Serveis per a l'Empresa amb excel·lents infraestructures i equipaments audiovisuals per a reunions de treball, presentacions comercials, videoconferències i activitats diverses de relació i cooperació empresarial.

Cibernàrium es concep com un instrument pedagògic que proposa un conjunt d'activitats de divulgació i aprenentatge on trobar resposta a preguntes com: quin és l'impacte de les noves tecnologies en l'organització del treball, en la formació professional i en l'ocupació?, el treball de grup i l'aprenentatge a distància serà per a tots en el segle XXI?, les noves formes d'organització del treball reclamen noves competències professionals?, quines són?, com aprendre-les?, el comerç electrònic obre oportunitats a les pimes o fa més agressiva la competència?

Els estudiants, les empreses i els professionals tindran al seu abast infraestructures d'alta velocitat i màxima qualitat que els permetran

accedir i navegar per les autopistes de la informació. Un nou perfil professional, els agents de divulgació telemàtica, acompanyaran als participants que ho sol·licitin en el seu recorregut pel Cibernàrium.

Cinc espais diferents per a l'experimentació i l'aprenentatge

Els participants podran experimentar i debatre aquests temes des de 5 espais diferents: la Sala de Navegació —amb els espais off i on-line—, l'Espai Formació, l'Espai Pime i el Test Center.

• **Sala de Navegació.** Ofereix, en un mateix entorn escenogràfic, dos espais de participació. L'Espai Off-Line proposa un recorregut multimèdia a través d'un centenar d'elements —audiovisuals, pàgines web, CD-ROM, aplicacions interactives...— que mostren múltiples serveis i aplicacions de les tecnologies de la informació i les comunicacions en el món de la formació, del treball i de l'empresa. I l'Espai On-Line permet descobrir la qualitat i els serveis de la navegació per cable, a través d'una xarxa ATM que propor-

ciona alta velocitat d'accés, excel·lent qualitat i immediata en la recepció d'imatges fixes i en moviment. El participant podrà, des d'aquest espai, i a través de 6 ordinadors, ampliar la informació que ha preseleccionat en l'espai off-line o endinsar-se en el món d'Internet i navegar per un univers d'informació.

• **Espai formació.** Dinamitzat per agents de divulgació telemàtica i experts-docents, l'Espai Formació ofereix una agenda d'activitats diària per aprendre a utilitzar les eines telemàtiques i iniciar-se a la navegació per Internet: organitzar la recerca, principals buscadors, correu electrònic, creació de documents interactius, etc. Es tracta d'accions formatives de molt curta durada, que els participants podran aprofundir o complementar amb l'oferta formativa que desenvolupa el Fòrum Nord. L'Espai Formació també oferirà una visió i experimentació dels nous sistemes i eines de formació a distància.

• **Espai PIME.** Aplega un conjunt d'eines telemàtiques que optimitzen la gestió empresarial, i estarà a l'abast de les petites i mitjanes empreses i dels professionals perquè en coneguin les seves aplicacions i aprenguin a utilitzar-les. L'Espai PIME acollirà també el quiosc INFOPIME, Servei Telemàtic de Informació Econòmica per a la Petita i Mitjana Empresa, posat en marxa per l'Ajuntament de Barcelona, a través de l'Àrea de Promoció Econòmica i Ocupació, el mes de juliol d'enguany.

• **Test Center.** Aquest espai es concep com una central de proves on estudiants i empreses podran provar productes multimèdia en les seves versions alfa i beta o el desenvolupament d'experiències pilot.

Liz Monfort
Barcelona Activa

El Projecte "Sinatra", pont d'aprenentatge entre la ciutat i Nova York

Turisme

És molt important poder mostrar a la gent jove que s'està formant per entrar a participar en el món laboral i el futur de la Unió Europea que els aprenentatges significatius no es limiten a l'àmbit de l'aula i del propi entorn. La gent jove hauria de viatjar molt i amb poc equipatge per entendre la diversitat de les cultures, per practicar les eines de la tolerància i per perdre la por a la diferència.

El Departament de Turisme de l'IESM Ferran Tallada es va plantejar l'any passat un projecte anomenat "Sinatra" que es va materialitzar amb un viatge d'alumnes i professors a la ciutat dels gratacels. Aquesta és la crònica del viatge.

El projecte "Sinatra" naixia amb dues intencionalitats. En primer lloc, desplaçar els alumnes de tots els Cicles Formatius de nivell Superior de Turisme des de la ciutat de Barcelona a la ciutat de Nova York, durant sis dies, per potenciar objectius conceptuals en formació i d'experiència en el sector turístic. I en segon lloc, establir una cooperació amb algunes institucions públiques i privades en el sector turístic des de l'àmbit de la formació i l'experiència des del sector cultural i turístic.

El programa va tenir aquest desenvolupament.

• Dimecres 25 de Març

Sortida de Barcelona a Nova York en vol directe de la companyia Trans World Airlines (TWA), trasllat a l'alberg Internacional de joves de Chelsea al centre de Manhattan.

Visita a la zona del Rockefeller Center: els grans gratacels, la pista de gel, la Catedral... I a la nit, pujada a l'observatori de l'Empire State Building.

• Dijous 26 de Març

Al matí, visita al barri financer de Wall Street i a les dependències de la borsa: New York Stock Exchange, continuació fins a Battery Park i ferry a l'estàtua de la Llibertat.

A la tarda, visita organitzada a la Universitat de Columbia. Els propis alumnes americans van presentar als nostres alumnes, en petits grups, les diferents instal·lacions del campus, i tots plegats van tenir la possibilitat d'intercanviar experiències sobre les diferents formacions que reben, i fer les promocions de les ciutats de Barcelona i Nova York.

A la nit es va oferir la possibilitat d'assistir a un dels nombrosos espectacles de Broadway.

• Divendres 27 de Març

Al matí, rebuda per part dels responsables de protocol a l'Ajuntament de Nova York, als que vam lliurar la carta de presentació en

nom de l'Alcalde de Barcelona, Joan Clos, dirigida a l'Alcalde de Nova York, Rudolph Giuliani. Durant la recepció es van intercanviar experiències i objectius entre les dues ciutats turístiques i culturals de relleu mundial que són Barcelona i Nova York.

Seguidament, ens vam dirigir a les dependències de la New York University, on ens va rebre Pasqual Maragall que puntualment hi impartia classes. Els alumnes li van comentar la finalitat del "projecte Sinatra". Maragall va pronunciar una conferència als alumnes sobre l'evolució de la ciutat de Nova York, les seves similituds i diferències amb la ciutat de Barcelona, i la importància de la promoció de la pròpia ciutat des del punt de vista dels joves.

A la tarda, ens vam dirigir al Marketing Challengers International, organisme turístic vinculat a Turisme Barcelona on ens va rebre Jacqueline Hewitt, la seva directora, i on a més de múltiples atencions i obsequis ens van explicar el posicionament de Barcelona en el mercat Americà. Els alumnes van poder veure què "es ven" de la seva ciutat, i també van poder fer aportacions des del seu punt de vista sobre els recursos turístics de Barcelona.

També vam visitar el Museum of Modern Art (MOMA) que conté més de 100.000 obres, des de l'impressionisme fins a mostres de fotografia i cinema, així com concerts i exposicions temporals, en aquest cas la de l'arquitecte finès Alvar Aalto.

• Dissabte 28 de Març

Al matí, visita al Museu Guggenheim, a Central Park, i continuació passeig per la Cinquena Avinguda.

A la tarda, recorregut pels diferents barris de Manhattan: Chinatown, Little Italy, Soho, i Greenwich Village.

A darrera hora, visita al World Trade Center i pujada a les Twin

“L'estada a la ciutat de Nova York va ser estressant per alumnes i professors, però també molt enriquidora.”

Towers des d'on vam veure la posta de sol de la ciutat de Nova York.

• **Diumenge 29 de Març**

Recorregut pel Hudson River en el “Circle Line Boat Tour”, durant el matí, per poder apreciar els cinc municipis que componen Nova York: Manhattan, Brooklyn, Queens, Bronx i Staten Island. Assistència a una missa Gospel a Harlem.

A la tarda, sortida del vol de TWA en direcció a Lisboa i Barcelona.

• **Dilluns 30 de Març**

Arribada a Barcelona.

Una experiència enriquidora

L'estada a la ciutat de Nova York va ser estressant per alumnes i professors, però també molt enriquidora. Com ja sabem, Nova York és un laboratori on es poden veure i experimentar projeccions personals i pro-

fessionals. La formació des de les Universitats al Challengers Bureau va ser molt intensa.

Al tornar a la nostra ciutat els alumnes estaven confosos i cansats, però molt il·lusionats. Projectes com “Sinatra” afavoreixen, sens dubte, aspectes com la maduració personal dels alumnes, la creació de noves dinàmiques en el camp de la formació, dels llocs de treball i la cooperació entre institucions i empreses públiques i privades, el sentit d'identitat en la promoció de la ciutat de Barcelona sota els referents i els esquemes dels joves i els seus objectius de futur.

Hem d'agrair la bona disposició que vam rebre de l'Ajuntament de Barcelona, de l'Ajuntament de la ciutat de Nova York i del seu Alcalde, Rudolph Giuliani, de l'Institut Municipal d'Educació de Barcelona,

de Turisme Barcelona, la Universitat de Columbia, el Consolat d'Espanya a Nova York, l'Ambaixada dels Estats Units a Barcelona, Marketing Challengers International de Nova York, Turisme Juvenil de Catalunya de la Generalitat, llibreria Altaïr, i la companyia aèria Trans World Airlines, entre d'altres.

Per a qualsevol aclariment sobre la planificació del projecte i la seva valoració, tenim tota la documentació i estem a la vostra disposició per a qualsevol informació.

*Maria José Abad i Baylina
Pere Olazaguirre i Bernaus
Departament de Turisme
I.E.S.M. Ferran Tallada*

Declaració municipal per la convivència i els drets dels animals: el compromís de Barcelona amb la biodiversitat de la ciutat

Convivència

La biodiversitat és un concepte relativament recent que s'ha construït a partir de la confluència de discursos i conceptes sectorials que, articulats entre si i dotats d'una globalitat integradora, li han donat un pes i una transcendència paradigmàtica. És un concepte propi i específic de la segona meitat d'aquest segle, i en ell s'hi reflecteixen i s'evidencien tant les descobertes i les reflexions científiques com les sensibilitats que són o haurien de ser producte d'una societat progressista i avançada.

La qualitat de vida, un altre concepte inherent a les societats occidentals, ha de reconèixer i incorporar, com a element propi, el concepte de biodiversitat. No es pot elaborar un discurs consistent i rigorós sobre la qualitat de vida i la sostenibilitat sense que es contempli el referent de la biodiversitat.

Les campanyes de defensa i protecció de la natura silvestre o salvatge s'han de complementar i articular globalment amb la de la natura "domèstica i urbana". Cal, doncs, que a les nostres ciutats, per part de tothom, de la ciutadania, però en especial les institucions, es prengui consciència del que pot definir-se com a "biodiversitat urbana", condició *sine qua non* per a desenvolupar iniciatives i programes orientats a regenerar i conservar la fauna i la flora existent als nostres carrers i parcs i, no ho oblidem, a dins mateix de les nostres cases.

Respectar la biodiversitat

Les institucions democràtiques tenen el deure i l'obligació de dissenyar una política conservacionista construïda sobre el concepte angular de la biodiversitat. Cal elaborar programes d'intervenció que contemplin tot el cicle vital de la fauna i flora urbana i domèstica i, en especial, la defensa dels drets dels animals amb la imprescindible complexitat dels ciutadans i ciutadanes. Les entitats i associacions protectores —ONG's animalistes— han de ser agents dinamitzadors d'iniciatives, supervisors dels dissenys i "consciència crítica" ciutadana.

Barcelona ha estat sempre i segueix sent una ciutat capdavantera en generar i incorporar aquells valors democràtics que, des del món de les idees i el pensament fins les situacions concretes i la quotidianitat, orienten la societat vers el progrés, la convivència i la solidaritat.

La nostra història moderna, com la de tot Catalunya, demostra amb escreix que hem sabut assolir una personalitat pròpia i una centralitat específica dins el món occidental, en general, i a Europa, en particular. Barcelona sempre ha estat un centre d'interès, un espai on contrastar, verificar, aprendre, intercanviar i sintetitzar positivament pensaments

i experiències, utopies i realitats, conflictes i acords.

Els ciutadans de Barcelona, i els de tot Catalunya, hem estat sovint capaços de combinar passat i futur construint un present obert i dinàmic. Un present i un futur construït sense defugir els reptes amb els que ens hem trobat periòdicament, des de l'ensenyament fins al món del comerç, des de la industrialització fins a l'associacionisme, des de la solidaritat fins a la integració, des dels Jocs Olímpics fins a la recent Conferència Europea sobre el cinquantenari dels Drets Humans.

La Declaració

Avui, la nostra ciutat, s'ha dotat d'una Declaració Municipal per la Convivència, la Defensa i la Protecció dels Animals, pionera a Catalunya, a tot l'Estat i a Europa, que, inspirada en la Declaració Universal —aprovada per les Nacions Unides i refrendada per la UNESCO (el 25 d'octubre de 1978)—, té com a objectiu i compromís la integració democràtica de la biodiversitat en el nostre espai quotidià i que parteix del fet paradigmàtic de reconèixer als "altres ciutadans" uns drets en tant que éssers vius i, alhora, uns deures inherents als seus propietaris i a les pròpies institucions municipals. Aquest és el text de la Declaració.

Aprovada en Consell Plenari de l'Ajuntament de Barcelona, el 28 d'octubre de 1998, a proposta del Grup Municipal Independentista i del Consell Municipal de Convivència, defensa i protecció dels Animals de Barcelona.

La tinença d'animals exigeix afermar la consciència cívica que es fonamenta en els drets i deures ciutadans, que en tot moment s'han d'exercir i respectar. En aquest sentit, és possible i necessari fer compatibles els drets específics dels animals i dels seus propietaris amb els drets globals de tots els ciutadans.

“Una Declaració com la que teniu a les vostres mans té una significació de posicionament institucional, de voluntat i de compromís, i ahora de repte.”

Primer. Tots els animals, sigui quina sigui la seva espècie, tenen dret a ser respectats i no han de ser víctimes de maltractaments, esforços desmesurats, espectacles violents, ni actes cruels que els comportin patiments físics o psíquics.

Segon. La duració de la seva vida ha de ser respectada d'acord amb la seva biologia i longevitat natural.

Tercer. La tinença d'animals considerats de companyia, nascuts en captivitat, ha de ser fruit d'una decisió plena de responsabilitat, capaç de proveir-los d'un adequat entorn a les seves necessitats físiques i psíquiques.

Quart. Els drets dels animals es complementen necessàriament amb els deures dels seus propietaris, tant en relació a aquells com amb el conjunt dels conciutadans i conciutadanes. És per això que és responsabilitat dels posseïdors d'un animal mantenir-lo d'acord amb les normes de la bona convivència, evitant comportaments incívics que puguin molestar a la resta de la ciutadania. Per tal de facilitar la millora de la mútua convivència i el civisme cal adaptar i millorar les condicions de la ciutat.

Cinquè. Tots els animals salvatges nascuts en llibertat, tenen dret a continuar lliures i ser respectats en el seu propi medi o hàbitat natural.

Sisè. L'equilibri i control de les poblacions sedentàries, ubicades dins de l'entorn urbà que puguin ser motiu de conflicte per la seva densitat, han de realitzar-se mitjançant alternatives que controlin i regulin la seva natalitat i sense cap solució dràstica que els provoqui patiments i mortalitat.

Setè. L'abandonament d'un animal és un acte incívic, cruel, irresponsable i injustificat.

Vuitè. Les espècies tradicionalment nascudes dins de l'entorn urbà que, per les seves característiques pròpies, viuen millor adaptats en semilibertat, tenen dret a fruit de la seva independència sense perjudici de l'atenció que requereixen i de la cura humanitària pel seu sosteniment, a l'igual que qualsevol d'altre animal.

Novè. La utilització, exhibició i publicitat d'animals en actituds que degradin les seves característiques pròpies i la seva identitat són antieducatives i antinaturals.

Desè. Es requereix el foment de programes educatius envers el civisme i el respecte als animals, l'estudi del seu comportament i necessitats, així com campanyes de sensibilització que fomentin la millora de les relacions cíviques com a base de la convivència.

Adicional. L'esperit d'aquesta Declaració Municipal ha de veure's reflectit en les Ordenances Municipals que afectin els animals i regulin els drets i deures dels seus propietaris.

Una Declaració com la que teniu a les vostres mans té una significació de posicionament institucional, de voluntat i de compromís, i ahora de repte. I de reconèixer la necessitat d'incorporar en les responsabilitats i en el dia a dia aquesta realitat, en tant que debat obert i permanent que haurà de veure's reflectit en una nova política municipal que exigirà nous diàlegs, noves inversions, nous serveis, ordenances noves i uns millors i més eficients serveis als ciutadans i als animals que conviuen amb nosaltres.

Cal construir complicitats, reconstruir opinions i endegar una estratègia de diàleg i pedagògica adreçada a tots i totes.

Jordi Font
Albert Pubill
Consell Municipal per la
Convivència, la Defensa i la
Protecció dels Animals

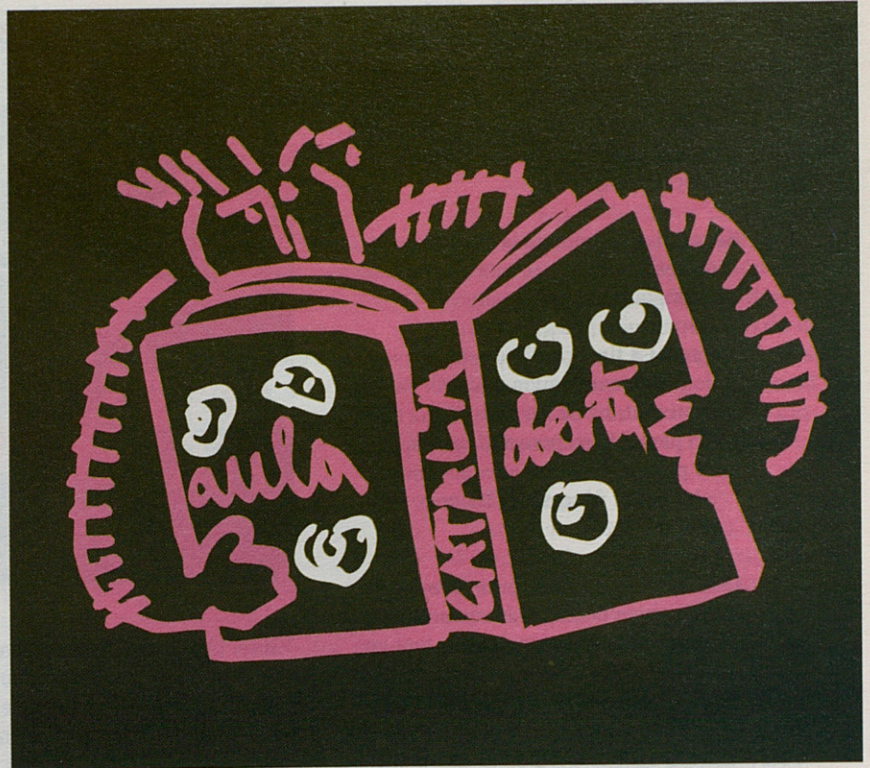

L'Ajuntament davant els reptes plantejats per la Llei de Política Lingüística

Personal

La voluntat del Centre de Selecció i Formació de donar suport a l'aprenentatge del català per afavorir-ne l'ús segons la legislació vigent ha estat un fet des de la creació del Centre. La formació massiva, que vam finalitzar el 94, així com l'exigència d'un determinat nivell en els processos selectius, han possibilitat dins l'Ajuntament una gran proximitat als objectius que determina la Llei 8/97 de 15 d'abril. Així mateix, els departaments de personal de districtes, instituts i sectors han treballat i treballen per aconseguir aquest mateix objectiu.

Durant el mes de maig d'enguany, des del Centre de Selecció i Formació (CSF) vam fer un esforç important per resituar l'estat de la formació en català dels treballadors i de les treballadores municipals, a partir del qual es va fer públic el document "Criteris orientatius per a caps de personal/caps d'administració sobre la formació del català". Paral·lelament, es va aprofundir en la fixació de criteris que s'han d'aplicar en els processos de selecció.

El moment actual, amb la publicació de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística, ens permet avançar més sobre les mesures que s'han d'impulsar en formació i selecció. És important assenyalar que si bé la llei de referència ratifica molts dels aspectes anteriorment assolits, també introdueix algunes modificacions a la Llei 8/97, de 15 d'abril, les quals haurem de tenir en compte des de l'organització i també els mateixos treballadors. Ens referim als articles 5, 294.2 i 310.2 de la Llei 8/1997, que afecten l'Administració local i queden redactats en els termes següents:

Article 5, punt 2: "Tots els ciutadans i ciutadanes tenen dret a escollir la llengua oficial amb què es relacionen amb els ens locals, i aquests tenen el deure correlatiu d'atendre'ls en la llengua escollida (...)".

Article 294.2: "D'acord amb llurs ofertes d'ocupació pública, les entitats locals han de seleccionar el personal per mitjà de convocatòria pública i dels sistemes de concurs, oposició o concurs oposició lliures, en els quals han de quedar garantits els principis d'igualtat, de mèrit, de capacitat i de publicitat. En el procés de selecció, s'ha d'acreditar el coneixement de català (...)".

Article 310.2: "Els ens locals de Catalunya han d'incloure el requisit del coneixement oral i escrit del català en les bases de la convocatòria del concurs per a proveir llocs de treball reservats a funcionaris i funcionàries de l'Administració local amb habilitació de caràcter estatal".

També afecta l'administració local l'article 11.1. de la Llei 1/1998, de 7 de gener: "El personal al servei de les administracions, les corporacions i les institucions públi-

“Aquest és un bon moment per situar el nivell de català en el punt requerit pel lloc de treball.”

ques de Catalunya ha de tenir un nivell de coneixement adequat i suficient de les dues llengües oficials, tant en l'expressió oral com en l'escripta, que el faci apte per a desenvolupar les funcions pròpies del seu lloc de treball”.

Pel que fa referència a formació, el Centre de Selecció i Formació, conjuntament amb el Centre de Normalització Lingüística de Barcelona (CNLB), hem realitzat al llarg del 1998 un esforç important de diagnòstic a districtes i a alguns instituts, diagnòstic que facilita conèixer les necessitats reals, possibilita la planificació de la formació per al col·lectiu que ha estat diagnosticat i facilita la programació de cursos a mida.

Català a l'Aula Oberta

També durant el mes de maig, vam endegar el programa de català d'Aula Oberta, programa que permet l'aprenentatge segons les possibilitats horàries i de dedicació dels treballadors i de les treballadores. Aquest aprenentatge està tutoritzat per tècnics del CNLB i preveu la realització de les proves de nivell corresponents.

L'oferta de cursos presencials del CNLB oberta a tota la ciutat, a la qual els treballadors municipals tenim unes condicions específiques per accedir, manté les franges horàries de matí, tarda i nit, i l'oferta és de 209 cursos per aquest quadrimestre.

Al mes de gener del 1999 es tornarà a facilitar una prova de nivell per a aquelles persones que es vulguin incorporar als nous cursos quadrimestrals ofertats pel CNLB, però que no tenen certificacions de cursos anteriors.

La informació i l'acreditació als treballadors i treballadores municipals l'han feta des dels departaments d'administració i de personal de sectors, districtes i instituts coordinadament amb el CSF. L'aplicació dels

“Criteris orientatius per a caps de personal/caps d'administració sobre la formació del català” en tot el seu contingut, una informació unificada des dels diferents transmissors i el tractament individualitzat dels casos especials, han afavorit la compactació del programa.

Per últim, cal remarcar que la formació de català en processos de promoció interna s'ha realitzat, quan ha estat possible, amb l'estructura pròpia dels mòduls normalitzats del Centre de Normalització Lingüística de Barcelona.

Les dades globals corresponents al nombre de treballadors i treballadores municipals que estan realitzant durant aquest quadrimestre cursos de català, dins l'oferta coordinada des del Centre de Selecció i Formació, són les següents:

Número d'inscripcions

Català presencial nivells L1-L6/GC	40
Català presencial nivells S1-S2	66
Català presencial nivells S3-S6	90
Català en processos de promoció	69
Total	265

Respecte als processos de selecció i promoció realitzats durant el 1998, hem exigut com a requisit el nivell B en tots els casos, mentre el nivell C ha tingut consideració de mèrit. És previsible que en els processos de promoció interna que es produeixin durant el 1999 es determinin els següents nivells de català:

	1998	1999
Administració general	B	C
Administració específica	B	B

Com a conclusió de la situació descrita, resultaria oportú assenyalar a tots aquells que es plantegen ser conseqüents amb la seva carrera professional, que aquest és un bon moment per situar el seu nivell de català en el punt requerit pel lloc de treball que ocupen, o, en el cas de pensar a participar en processos de promoció, per aconseguir l'acreditació de nivell imprescindible per participar-hi.

Carme Turégano
Programa de Català
Centre de Selecció i Formació

Sabeu que Turisme de Barcelona destinarà els diners de les felicitacions de Nadal a ajudar als damnificats de l'huracà Mitch? I que a Gràcia convoquen un premi d'història? I que a Les Corts estan fent un projecte de suport a les dones? I que hi ha un nou servei d'informació sobre el transport públic? O bé que a la ciutat es dediquen exposicions a personatges com Joan Maragall o Marx? O que Barcelona queda "retratada" en un Atlas de recent publicació?

No? Doncs llegiu l'amanida!

Augmenten un 7% les pernотacions a la ciutat. Les estades d'una sola nit enregistrades als hotels de la ciutat per al període que va de gener a agost de 1998 van ser, segons Turisme de Barcelona, gairebé cinc milions. Concretament 4.983.057. Aquesta dada significa un augment del 7% respecte al mateix període de 1997, la qual cosa confirma que Barcelona està consolidant la seva posició com una de les primeres destinacions de turisme urbà d'Europa. Pel que fa a dates nadalenes, un dels principals objectius de Turisme de Barcelona és situar la nostra ciutat comuna destinació de vacances de compres, en la línia de Londres o París. I d'altra banda, Turisme de Barcelona ha fet enguany una donació a Creu Roja equivalent a la inversió que suposa la realització de targetes de Nadal, en solidaritat amb les víctimes de la catàstrofe provocada per l'huracà Mitch a Amèrica Central.

Jornades de Formació i Intercanvi per a AMPAs de Sant Martí. Els dies 18 i 25 de novembre i 2 de desembre s'han celebrat les Jornades de Formació i Intercanvi per a Associacions de Pares i Mares dels Centres Educatius del districte de Sant Martí. L'objectiu de les jornades ha estat donar informació i formació per millorar el funcionament de les AMPA, oferir un espai d'assessorament sobre aspectes concrets, estimular la participació dins de les associacions, i potenciar el debat, l'intercanvi d'experiències i el coneixement mutu entre els pares i mares de les escoles que possibiliti els contactes posteriors.

Dona, no et conformis, forma't! Des del Consell per a la Igualtat de la Dona del districte i gràcies al treball conjunt de diferents entitats de dones, i del districte de les Corts, ha sorgit un nou projecte "Dona, no ens conformem, ens formem", on s'intenta oferir eines formatives a les dones per tal que accedeixin a camps on estan infrarepresentades, com poden ser el camp de la mecànica, l'electricitat... En aquesta primera experiència s'ofereix una sèrie de cursets, des de mecànica de cotxes, fiscalitat i estalvi, iniciació a la informàtica i sobre les instal·lacions elèctriques d'un habitatge. Els cursets es desenvolupen en llocs adequats a la matèria que es tracta. El preu de cada curs, 1.000 pessetes, ha facilitat que hi hagués un bon nombre d'alumnes inscrits.

Premi d'Història de Gràcia. El districte de Gràcia convoca, a través de la ponència de cultura, la primera edició del Premi d'Història de Gràcia, que té com a objectiu estimular la recerca històrica de qui tingui com a marc geogràfic el districte de Gràcia. El premi consistirà en la publicació de l'obra guardonada i s'oferirà al millor estudi o obra presentada. Des de la Ponència es pretén que aquest premi combini la voluntat divulgativa, pensant especialment en totes les persones interessades en la història de Gràcia, i el rigor científic. Si voleu més informació la podeu demanar al districte de Gràcia, a la plaça Rius i Taulet.

TransMet, informació sobre el transport públic.

El passat 14 de setembre va entrar en funcionament el Centre d'Informació TransMet, un servei que ofereix informació en temps real de l'estat de la xarxa del transport públic metropolità de Barcelona als mitjans de comunicació i, especialment, a les emissores de ràdio, gràcies a un concert signat entre els operadors de transport públic —TMB, FGC, Renfe i autobusos privats—, les emissores de ràdio i l'Autoritat del Transport Metropolità.

Els Fars del segle XX. L'arribada d'un nou mil·lenni imposa un balanç crític de tot allò que s'ha esdevnigut en un dels segles més formidables i atroços de la història. Dins d'aquest context, el Centre de Cultura Contemporània de Barcelona presenta el projecte "Fars del segle XX", un cicle que mitjançant experiències estètiques innovadores proposa la revisió crítica, lúdica i creativa dels principals talents d'aquest segle. El primer cicle, dedicat a Marx, se celebra del 3 de desembre de 1999 al 3 de gener de 1999.

Conveni entre l'INEFC i Bombers de Barcelona.

L'Institut Nacional d'Educació Física (INEFC) i Bombers de Barcelona han signat un conveni de col·laboració en l'àmbit de la formació, la recerca i l'intercanvi d'informació en matèria esportiva. Per aquest conveni, que té una vigència de dos anys, s'estableix que l'INEFC col·laborarà amb Bombers de Barcelona en la creació de programes específics de millora de manteniment i de la forma física dels bombers de la ciutat. Per aquest conveni s'acordaran uns cursos concrets de formació i manteniment de l'estat de forma física dels bombers.

Joan Maragall i la fi de segle a Barcelona.

En ple any d'aniversaris d'aquell 98 marcat per la crisi, el Museu d'Història de la Ciutat —plaça del Rei— presenta una nova visió de la fi de segle sota la mirada crítica d'un intel·lectual de l'època com Joan Maragall. L'exposició "Despert entre adormits. Joan Maragall i la fi de segle a Barcelona" es basa en els textos de Maragall, seleccionats d'entre els seus articles i la seva correspondència, que descriuen els principals aspectes que configuren el món europeu i català en el període que abasta l'Exposició del 1890, quan Maragall va començar a treballar al Brusi, fins a la seva mort l'any 1911.

Àlbum de família. "Les meves fotografies intenten descobrir alguna cosa de l'ésser humà que sovint està amagat. La càmera és simplement una eina per a desxifrar el que vull conèixer", aquestes són paraules del fotògraf Martí Casanellas, que actualment exposa a la Sala Cava del centre cívic Can Basté del districte de Nou Barris. La podeu visitar de dilluns a divendres a la tarda i els dissabtes tot el dia fins a l'11 de gener. El centre cívic Can Basté està al passeig Fabra i Puig, 274.

Atles de Barcelona. L'editorial Mediterrània ha publicat l'*Atles de Barcelona*, coordinat per Ramon Soley. L'Atles aplega gravats de vistes i plànols de la ciutat durant quatre segles, des de 1572 fins a 1900. Acaba, per tant, amb l'agregació de les diverses poblacions del voltant de la ciutat. La tasca de recull, estudi i recerca de Ramon Soley ha permès aplegar més de set-centes imatges, la meitat de les quals són inèdites. A l'atles també s'hi troben imatges molt variades que reflecteixen una visió de la ciutat més o menys imaginada per l'autor, imatges que pretenien il·lustrar "periòdicament" algun fet rellevant, i també plànols que ens donen una visió real de Barcelona en algun moment important de la seva història. Cal destacar, també, la gran quantitat d'imatges de Barcelona vista des del mar.

Associació l'Angelote de treballadors i treballadores municipals

Fantàstic!

Som una Associació de treballadors i treballadores municipals que ha nascut amb una única finalitat: ajudar a totes les persones que es troben en situació de separats. És positiu que et quedis ben sol quan t'arriba aquesta garrotada que et clava la vida?

A l'Associació l'Angelote tots fem molt bona cara, tot i que alguns associats la feien ben lletja quan hi van arribar.

El passat mes d'agost va fer un any de la nostra fundació. És a dir, de la idea d'agrupar a tota la gent que es troba en aquesta situació. I el cert és que la idea va ser molt endevinada perquè actualment som quasi una cinquantena de socis i esperem ser molts més.

Sempre que sorgeix una bona idea, també en surten detractors. A aquest tipus de gent no els fem cas, perquè no ens coneixen. Tant de bo que aquesta gent tingui molta sort i no hagi de venir mai a la nostra associació.

Com a associació de funcionaris, estem fent les passes per tal que l'Ajuntament ens faciliti un local social on poder portar a terme les nostres activitats. Caminem plegats

per aconseguir un fi que és el d'endolcir-nos la vida i poder afrontar la nostra tasca diària com a funcionaris sabent que hi ha una associació on l'única finalitat és fer amics i "penitas a la mar".

Aprofitem per desitjar-vos que hagueu tingut unes bones festes de Nadal i una molt bona entrada a l'any 1999.

Associació L'Angelote

Si esteu interessats en conèixer-nos continuem les trobades cada dijous a partir de les sis de la tarda al local de "La Humanitària", a la plaça Urquinaona, 3, principal.

També podeu trucar-nos.

<i>Estela</i>	93 485 28 17
<i>Carme</i>	93 349 34 56
<i>Salva</i>	93 348 04 82
<i>Francis</i>	609 76 828 81

Empleats de l'Ajuntament de Barcelona i Organismes Autònoms

Finançament	Característiques	Condicions
Crèdit Obert	Per a l'adquisició d'un habitatge i per a necessitats familiars.	Fins a 30 anys. Interès nominal 1r. any: MIBOR + 0,75% La resta: IRPH caixes + 0,00% o MIBOR 1 any + 0,75% Com. obertura: 0,75%. Mínim 50.000 ptes.
Préstecs Nòmina	Per a la compra d'un vehicle i per a les seves necessitats de consum.	Fins a 10 mensualitats. Interès nominal: 6,25% Com. obertura: 1,00%. Mínim 5.000 ptes. Quota per milió: 16.691 ptes. mensuals a 6 anys
CrediEstrella	Línia de crèdit recurrent, permet noves disposicions i una gran flexibilitat en quotes i terminis.	Fins a 3 milions. Interès nominal 1r. any: 6,25%. Termini fins a 10 anys. Com. obertura: 1,00%. Mínim 5.000 ptes. Amortització fins a 5 anys
Préstec Personal	Destinat a cobrir finançaments de subrogacions de préstecs hipotecaris (Llei 2/94).	Capital màxim: 3.000.000 ptes. Interès nominal 1r. any: 6,25%. Termini fins 10 anys. La resta IRPH + 0,00%. Com. apertura: 1,25%.
Bestretes Nòmina	Per a cobrir les seves necessitats urgents.	Capital màxim: fins a 1 mensualitat.

Estalvi	Característiques	Condicions
Llibreta Estrella	Tots els avantatges de les llibretes a la vista i les de termini. Plenament operativa en Caixers Automàtics.	Interès creixent segons trams de saldo.
Pensió 2000	Per a complementar la seva pensió de jubilació. Líquid, flexible i amb avantatges fiscals.	Aportació mínima: 5.000 ptes.
PlanCaixa	Per a complementar la seva pensió de jubilació amb els màxims avantatges fiscals: del 20% al 56%, segons condicions legals vigents.	Aportacions úniques o periòdiques.
Estalvi Habitatge	Anticipa els avantatges fiscals de la compra d'un habitatge.	Desgrava el 15% segons condicions legals vigents.
Llibreta Futur	Per a garantir el futur dels seus fills.	Aportacions úniques o periòdiques. Possibilitat d'assegurances complementàries.
Fons d'inversió	Més de 50 fons que cobreixen totes les modalitats del mercat.	Permeten trobar la modalitat que s'adapti millor a les seves necessitats.

Serveis	Característiques	Condicions
Targeta Caixa Oberta	Plenament operativa en caixers automàtics, compres en comerços i ServiCaixa.	Lliure de quota el primer any.
Targeta Visa Classic	Imprescindible en compres i viatges.	Lliure de quota el primer any.
Servei Nòmina	Assegurança d'accidents d'1.000.000 de ptes.	Totalment gratuït.

Observacions: Oferta vàlida a partir de la primera nòmina domiciliada a "la Caixa" i mentre aquesta domiciliació sigui activa. Les condicions i tarifes són vàlides en la data de presentació i resten subjectes a modificació segons les condicions del mercat. Novembre de 1998.

